

IZ ZAPUŠČINE POKOJNEGA PODPREDSIEDNIKA ZIS BORISA KRAIGHERJA TRI LETOŠNJE OPERACIJE

Ko je pokojni podpredsednik zveznega izvršnega sveta Boris Kraigher v zvezni skupščini tik pred novim letom obrazlagal predloge novih ukrepov na področju gospodarstva, je med drugim rekel, da so v sklopu reformnih prizadevanj potrebne tri operacije: nov kreditni sistem s številnimi ukrepi kreditne politike, nov devizni režim in revalorizacija osnovnih sredstev. Vse tri operacije bodo precej »težke«, zato napoveduje, da bo prvih šest letošnjih mesecev najresnejša preizkušnja za naše gospodarstvo. Razmere, v katerih bodo poslovale in gospodarile delovne organizacije, bodo take, da bo treba vsak dinar prej nekajkrat obrniti, preden se bodo kolektivni odločili, kaj bi z njim. Toda vsak

dinar bo treba hitro in večkrat obrniti!
Nov kreditni sistem mora nujno omogočiti močno vlogo bančnega mehanizma. Z drugimi besedami — odpraviti je treba distribucijo kreditov in uvedi selektivno kreditno politiko. Kredite za investicije naj dobi tisti, ki jih bo najbolje naložil in ki mu bodo najhitreje prinašale kar največji dobiček. Gospodarstvo bo v razmerah novega kreditnega sistema izgubilo avtomatično pravico do obratnih kreditov. Tako bo zmanjšana prevelika napetost v vseh oblikah potrošnje, ki je v preteklosti pritiskala na emisijo denarja, ta pa v inflacijo.
Nov devizni režim začenja obdobje trdnejše usmeritve gospodarstva na čvrst dinar. Gospodarske organizacije naj

izvažajo zaradi dinarja kot edinega merila stabilnosti in uspešnosti gospodarjenja. Tako bo postal izvoz nujnost vključevanja v mednarodno delitev dela, s tem pa v modernjšo in produktivnejšo proizvodnjo. Izvoz torej ne bo več zasluga, ki jo je treba spodbujati z večjim dajanjem deviz in z visoko carinsko zaščito. Zdaj bo treba izvažati zato, da bi bolje poslovali. Izvažati bo treba v razmerah večje liberalizacije uvoza.
Revalorizacija osnovnih sredstev pomeni ukrep, ki bo preprečil, da bi v gospodarstvu ustvarjali fiktivna sredstva za osebnih dohodke. Znan je, da se je denarna vrednost osnovnih sredstev po reformi izredno povečala, čeprav jo knjigovodsko še zmeraj izkazujejo po cenah pred

reformo. Kaj to pomeni? To pomeni, da obračunavamo amortizacijo od prejšnje vrednosti, medtem ko bomo morali plačati nove stroje po novih, višjih cenah. V marsikaterem podjetju so tako ustvarjali sredstva, za katera so mislili, da so rezultat boljšega gospodarjenja — in so si jih v obliki osebnih dohodkov delili. Zdaj bo treba obračunavati amortizacijo po novih, višjih cenah. To se pravi, da bo treba izločiti na poseben račun amortizacije večja sredstva kot doslej. Tako je tudi prav. Delovni kolektivni morajo kot pravi gospodarji misliti tudi na jutrišnji dan, ko bo treba obnoviti oziroma zamenjati stroje — seveda na čedalje višji stopnji modernizacije.

F. S.

PREDVOLIVNE PRIPRAVE V CELJSKI OBČINI

KAKŠNI SO KRITERIJI

Ko je politični zbor razpravljal o dosedanjem delu občinske skupščine in o njenih bodočih nalogah je sprejel tudi kriterije za evidentirane možnih kandidatov za občinsko in republiško skupščino. Težnja je, zagotoviti takšno strukturo, ki bo še uspešneje pospeševala in zagotavljala razvoj na vseh področjih življenja ter avtoritativno, kvalificirano in poglobljeno reševala številne zahtevne naloge v uresničevanju reforme. Izhajajoč od tod in vse večjih nalog občinske skupščine bi morali predlagati in izvoliti predvsem takšne kandidate, ki bodo ne z besedami, ampak s svojim delom in aktivnostjo dokazali, da so pošteni, delavni in skromni da imajo pravičen odnos do sočloveka in vse tiste vrline, zaradi katerih človeka spoštujemo.

● Kandidati morajo širše in globlje poznati problematiko posameznih delovnih področij in bistvo družbeno ekonomskih gibanj; pogoj za to je primerna izobrazba oziroma izkušnje in znanje;

● prav tako morajo biti voljni prevzeti določene družbene obveznosti, da bodo zaupanje volivcev tudi opravičili;

● poznati morajo našo idejnopolično usmeritev in se boriti za razvijanje in pogabljanje socialističnih družbenih odnosov, za uveljavljanje samoupravljanja na vseh področjih;

● zavzemati se morajo za dosledno uresničevanje reforme in deitev po delu;

● sposobni in pripravljeni na zborih volivcev pojasnjevati in če je potrebno tudi zagovarjati delo in stališče skupščine in obratno — z argumenti pred skupščino braniti in uveljavljati mnenja in stališča svojih volivcev;

● spoznavati probleme in težave ljudi svojega okolja, da bodo pri odločanju iskali in se opirali na mnenja in stališča občanov ter tako povezovali individualne in širše družbene interese.

V obdobju pred volitvami se bomo morali prav tako zavzemati da bomo predlagali in izvolili v skupščino tudi določeno število žena, mladih ljudi, predvsem pa neposrednih proizvajalcev, ne zaradi formalne strukture, pač pa, da bi bila v skupščini pri reševanju in odočanju o vseh važnih vprašanjih vedno zastopana njihova mnenja in stališča.

kretno akcijo, ki je izredno pomembna in daje nova obetljiva in razsežnosti kvaliteta mlade generacije.
Pobudo za to akcijo je dala mladina ekonomske šole v Celju, prireja pa jo občinski komite Zveze mladine z vodstvi Zveze mladine vseh celjskih srednjih šol.
Na posameznih šolah se je prijaviło — na gimnaziji 299, šolskem centru Borisa Kidričiča 149, Pedagoški gimnaziji

144, Tehniški šoli 85, Ekonomski šoli 81, šoli za zdravstvene delavce 35, Gostinski šoli 14, Solskem centru za blagovni promet 9 in Administrativni šoli 3. Skupaj torej 819 prijaviteljev.

Dodati je potrebno še to, da se pojavljajo nekatere težave v zvezi z organizacijo odvzema krvi. Toda prepričani smo, da bodo hitro odpravljene. Ne smemo namreč pozabiti, kdor hitro da, dvakrat da.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE BELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 13. JANUARJA 1967 — LETO XXI. ST. 1. — CENA 50 PAR DIN
Gledališka 2 — Telefoni: uredništvo 23-69; oglasni naročniki 21-27 (21-28)

AKCIJA CELJSKE MLADINE

PRIJAVILO SE JE VEČ KOT 800 SREDNJSOLCEV

KRI ZA OTROKE VIETNAMA

Naši ljudje po vsej Jugoslaviji obsojajo ameriško barbarstvo v Vietnamu. Razen tega pa na razne načine pomagajo po svojih močeh hrabremu vietnamskemu narodu. Tudi mladi ljudje Celja so se na konferenci občinske organizacije Zveze mladine enotno izjasnili in obsodili ameriško agresijo. Vojna vietnamskega ljudstva je obrambna in zato pravična. Naša polpretekla zgodovina pa je tako bli-

zu, da si zlahka predstavljamo vse težave, žrtve in napore Vietnamcev. Mladi ljudje v Celju bodo darovali svojo kri za otroke Vietnama, kajti Johnsonova politika tudi njim ne prizanaša.

S tem, ko bodo mladi celjski srednješolci darovali kri za vietnamske otroke, bodo svojo načelno obsodbo do ameriške intervencije in solidarnost ter moralno podporo Vietnamu spremenili v kon-

kretno akcijo, ki je izredno pomembna in daje nova obetljiva in razsežnosti kvaliteta mlade generacije.

Pobudo za to akcijo je dala mladina ekonomske šole v Celju, prireja pa jo občinski komite Zveze mladine z vodstvi Zveze mladine vseh celjskih srednjih šol.

Na posameznih šolah se je prijaviło — na gimnaziji 299, šolskem centru Borisa Kidričiča 149, Pedagoški gimnaziji

Albin Della Mea

let je že v Celju in več kot petindvajset let med tistimi redkimi ljudmi, ki jih od dela niso odvrnile ne krivice ne razočaranja in tudi ne prehuda obremenjenost.

»Kaj je torej tisto, kar vas je vsa ta leta vzpodbujalo, vam nenehno dajalo novih moči?»

»Veste, to je narodna zavest. Ves čas vem, da nam boljšega jutrišnjega dne ne bo nihče poklonil, če si ga ne bomo naredili sami.«

»Naša bodočnost je odvisna od dela naših rok, od prizadevanja, predanosti in zadovoljstva, ki ga človek lahko najde le v delu.«

»Kdaj pa ste začeli s tem širokim družbenim udejstvovanjem?»

»To je bilo med vojno, čeprav se je morda začelo že takrat, ko sem bil v letih 1918—1919 med borci za severno mejo. Med drugo svetovno vojno pa sem bil leto dni zaprt, ker sem sodeloval s partizani. Kozjanski odred sem oskrboval s sanitetnim in drugim materialom. Zato me tudi k partizanom niso sprejeli, češ da lahko gibanju mnogo bolj koristim, če ostanem na terenu.«

Ze prvi dan po osvoboditvi je bil Della Mea član narodne zaščite, kasneje odbornik prvega občinskega in okrajnega ljudskega odbora. Bil je prvi sekretar Osvobodilne fronte na Jožefovem hribu in v letih po vojni opravljal vse funkcije — od tistih v stanovjski skupnosti, do drugih pri socialnem skrbstvu. Član Zveze borcev, odbora Rdečega križa in še in še. Tudi zdaj! In kaže, da mu delo ohranja mladost, kajti možu, ki ml je sedel nasproti, ni mogoče prisočiti sedemdeset let.

»V vseh teh letih so vas socialni problemi najbolj zaposlovali. Kako bi rekli za sedanjí čas — ali raste njihovo število, ali ne. In s čim se zdaj največ bavite?»

»Število socialnih primerov k sreči pada. Pa tudi po strukturi se spreminjajo. Manj je alkoholizma, manj tudi aktivnih tuberkuloznih bolnikov. Več pa je starih, bolnih ljudi, ki so brez potrebne varstva. In prav zanje bo na našo pobudo poskrbel mladina. Z osnovnimi šolami smo se dogovorili, da bodo otroci imeli pravico dežurno službo pri starčkih, ki ne morejo več sami v mesto po najnujnejše življenjske potrebe. Če se je tak način obesnel na Holandskem, potem se bo prav gotovo tudi pri nas, saj naša mladina ni slabša od druge! Letos, upamo, bomo

na našem terenu dobili tudi spodoben otroški vrtec. Cinkarna nam je že odstopila lepo hišico, zdaj nam manjka le denar za opremo. Toda morda nam bo kolektiv Cinkarne pomagal še pri njej, saj je nad 80 odstotkov zaposlenih mater članic cinkarniškega kolektiva.«

Trinajst let je bil Della Mea sekretar organizacije Zveze borcev na terenu, dela še zmeraj. Zdaj je poleg tega tudi še predsednik nadzornega odbora v Društvu upokojencev, v občinskem odboru Rdečega križa in tako dalje. In kakšne so njegove letošnje želje?

»Da bi vsaj nekoliko zvišali pokojnine staroupokojencem, pa to, da bi gospodarsko reformo do slednjeje izvajali. Do zdaj je bilo že tako, da so najbolj prizadeti nižji sloji, to pa ni prav. Če je treba zategniti pas, naj to velja za vse,« pravi Albin Della Mea. »Me veseli, da boste kaj napisali o delu na našem terenu, zdaj pa moram čisto zares na občinski odbor Rdečega križa. Inventuro imamo, pa ne bi bilo prav, če bi me čakali...«

Ni ga več med nami. Zgodaj zjutraj prvega delovnega dne po novoletnih praznikih so ga skupaj s sinom Janezom našli v razbitinah avtomobila nedaleč od Sremske Mitrovice. Z izpolnjenim programom gospodarske reforme bo najlepša oddolžitev in počastitev spomina Borisa Kraigherja. Bil je snovalec reforme že prej, ko še ni bil neposredno odgovoren za njeno izvajanje — je zapisal Tone Bole.

Zalostno je bilo slovo od njega. V Gaju borcev in talcev v Ljubljani so se tisoč

BORIS KRAIGHER

govore o tem, da je bil neustrašen revolucionar pred vojno, Kidričev sodelavec in kasneje komisar Glavnega štaba med vojno, notranji minister in predsednik izvršnega sveta po vojni, zadnja leta snovalec in neposredno odgovoren za gospodarsko reformo, ne morejo izpričati vsega tistega, kar je bil kot človek. To se je dalo občutiti, kdor je opazoval peturni nepretrgani mimohod ljudi ob žarah v poslopju izvršnega sveta, slovo Beograjanov in vse Jugoslavije, sirene, ki so ponoči presunljivo dramile ljubljansko noč. To, kar je bil Boris Kraigher in kar nam je pomenil, nosimo v svojih srcih; z besedami se tega ne da izraziti.

S preprosto kmečko logiko dojemam, kako velik je pomen Borisa za našo skupnost — je rekel kmet Ivan Sirk z Višnjevika. Bil je človek, ki je posegel v premmoge stvari našega slovenskega življenja — je o njem zapisal Josip Vidmar. Govoril je malo, a veliko poslušal, premišljeval in neumorno delal — je dejal

poslovali od Borisa in njegovega sina Janeza. Prek njih se je poslavljala vsa Jugoslavija. Tisto, kar smo v trenutku slovesa čutili, je izpovedal Osman Karabegović, ki se je poslavljaj od pokojnika v imenu CK ZKJ. Rekel je: »S svojim revolucionarnim in požrtvovalnim delom je tovariš Boris zadožil vse nas komuniste in vse naše narode, da nadaljujemo po poti, po kateri je hodil.« Ganljivo je bilo slovo, žalostno so odmevale besede drugih govornikov — Jakova Blaževića, Franca Popita in Edvarda Kardelja. Presunile so nas iskrene in neposredne besede Janezovega prijatelja in sošolca. Kosmo zapuščali pokopališče, smo se spomnili besed Kraigherjevega sobojevnika Mihe Marinka: zgodovina mu bo prav gotovo določila pomembno mesto v boju za svobodo slovenskega naroda, v izgradnji jugoslovanske socialistične skupnosti in pri krepitvi socializma po vsem svetu.

Slava njegovemu spominu!

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- Sklad v deficitu — 3. stran
- Planine moj raj — reportaža — 4. stran
- Kako dolgo bomo še upali s Cankarjem: »da napoči zarja tistega dne...« — 6. stran
- A A skoraj drsalka številka 1 — 9. stran
- Silvestrovanje po svetu — 10. stran

CELJANI CELJANOM
ODLOŽILI PRIRREDITEV

V soboto bi bila morala biti v Celju prireditve »Celjani — Celjanom«, na kateri naj bi nastopili nekateri nekdanji in tudi še sedanji prebivalci celjskega mesta, ki so s svojim umetniškim udejstvovanjem doživeli v javnosti uspeh in popularnost. Toda organizator — Delavska univerza v Celju — je morala prireditve odložiti, kajti od dvanajstih napovedanih izva-

jalcev jih je prišlo v Celje samo šest. Zato bo prireditve 18. februarja — menda zares!

VREME

Snežne padavine — topleje bo 14., 17. in 20. januarja. Vmes zboljšanje, razjasnitve in ostrejši mraz.

P I S M A

JE TAKSNO POSLOVANJE KORISTNO

Dozle sem bila stalni kupec prodajalnice Rio. Ze pred tem dogodkom sem bila večkrat precej nezadovoljna, a ker imam do trgovine najbližje, sem »pogledala skozi prste« in ostala še naprej njen potrošnik; nikakor pa to ne bom več v bodoče. Do tega me je pripravil naslednji dogodek:

25. decembra lani sva v Riu z možem kupila med drugim tudi steklenico laškega rizlinga. Ker nisem imela steklenice, sem plačala kavčijo 1,50 N-din. Naslednjega dne sem hotela kupiti še eno steklenico istega vina. Na polici so imeli le še tri steklenice, a vse tri so imele okrušene robove od odprtini. Ker je bila to vsa njihova zaloga, sem kupila steklenico in blagajničarko opozorila, da je okrušena, pri čemer mi je dejala, da jo bom brez nadaljnjega lahko vrnila. Naslednji dan sem hotela vrednost obracunati, vendar ni šlo. Blagajničarka mi je takoj s prstom pokazala poškodovani rob steklenice. Pojasnila sem ji zadevo, a vse skupaj ni nič pomagalo. Rekla je, da je ne sme sprejeti in da bo vprašala. Ko se je vrnila je dodala: »Veste, mi vse poškodovane steklenice takoj vračamo.« S tem je hotela reči, da poškodovanih steklenic sploh ne prodajajo, čeprav sta za poškodbo vedeli dve osebi iz prodajalnice.

mi nobena ni rekla, naj steklenico pustim, ker jo bodo vrnilo dobavitelju. Ker so bili pred vrati prazniki, so najbrž vsi mislili: PROMET JE PROMET.

Gre samo za 1,50 novih dinarjev, kar nes ni veliko, vprašanje pa je, če se je za ta denar izplačalo prodajalni Rio izgubiti dobrega potrošnika.

Majda Zelj
Celje, Titov trg 6

TOPLO — HLADNO

Celje, 21. decembra, ob deveti uri dopoldne.

Gostilna »BRANIBOR«, Stane-tova ulica 17.

Zunaj je mraz. Posebno za popotnike, ki prihajajo od daleč. Prastara slovenska navada je, da odrasel človek stopi v krčmo in si pogreje želodec. Nekdaj z vinom, danes s konjakom.

Tako sem storil tudi jaz. Pred leti sem bil pri »BRANIBORU« imenitno postrežen. Naročim konjak. Natakariča pri »šanku« mi ga natoči in postavi predme. Konjak je bil popolnoma TOPEL. Povem natakariči. Pa nič. Pogovarja se z znanecem, ki ji pripoveduje, da bo v gozdu posekal nekaj smrek. Zagodrnjam malo glasneje. Ona skomigne z rame-ni

— Tisti, na stalaži, je svež, bolj mrzel.

— Mislite, da bi še tistega kora-zarec naročil?

— Kakor hočete...

Sel sem po opravkih in NATA-KARICI brundal voščilo:

— Da bi v letu 1967 imela še mnogo MLACNIH OSTANKOV, še mnogo HLADNE potrežbe in zagotovo bomo njenemu »SAN-KU« pokazali FIGO in krenili v PRIJAZNEJSO krčmo!... —dk—

SKREGANI S HIGIENO

Da je pri Rio — v Centrovli samopostrežni trgovini v Prešernovi ulici v Celju — mogoče spiti skodelico zares dobre kave, je dejstvo, prav tako pa je res tudi to, da so v Rio nekoliko skregani s higieno. Človeku tek takoj mine, ko vidi, kako postrežejo s sladkorjem. Kavjo namreč servirajo grenko, sladkor pa vsujejo v velike plastične skodele, v katerih tiči tudi žlica, ki roma iz kave v sladkor in iz sladkorja v kavjo. Včasih pa tudi v kakšna usta. To se je zgodilo zadnjic tudi vpricho mene in ko sem tovariško za avtomatom opozorila na neprimeren način strežbe, je bila huda. Zanima me, zakaj pri Rio sladkorja ne vsujejo vsaj v avtomatično, pokrito dozo za sladkor, iz katere je mogoče vsuti v skodelico samo določeno količino — če si že ne oskrbijo najbolj praktičnih celofanskih vrečk, v katerih postrežejo sladkor tudi že v ostalih celjskih lokalih. Le zakaj naj bo Rio takšna, nič kaj hvalevredna, izjema?!

Sonja Cik,
Celje

Kako se člani vključujejo v reformo

Pred dnevi je bil v Celju sestanek sekretarjev osnovnih organizacij ZKS, na katerem je sekretar občinskega komiteja Tone Erjavec govoril o pripravah na letne konference.

Po njegovih besedah bi morali na letnih konferencah osnovnih organizacij Zveze komunistov izhajati predvsem iz ocen dosedanje dejavnosti v izvajanju reforme ter sprejeti ukrepe in naloge, ki stoje pred komunisti v letošnjem odločilnem letu. Prav tako bo razpravljati o reorganizaciji zveze komunistov in o kadrovskih problemih kakor o zvezi komunistov v mednarodnih odnosih.

Gre za oceno, v kolikšni meri so se komunisti vključili v reformna prizadevanja. Doseženi rezultati so v mnogih pogledih pozitivni, vendar še doka nepopolni, saj reforma še vedno ni zajela vseh področij in je predvsem na negospodarskih področjih čutili nerazumevanje in celo odpor. Tu se bo vsekakor sprijaznilo z dejstvom, da imamo opraviti z določenimi restrikcijami, ki bodo morda najtežje prav letos. To je nedvoumno povedal tudi pokojni podpredsednik zveznega izvršnega sveta Boris Kraigher, ko je v svojem zadnjem eksponatu v zvezni skupščini med drugim dejal: če se ne bomo zavzeli

za reformo, bomo doživeli tretjo reformo.

Naloge komunistov so po besedah sekretarja Tonea Erjavca zlasti v tem, da si prizadevajo spoznati vse bistvene težnje reforme in se zavzemajo za njeno dosledno uresničevanje. V mnogih osnovnih organizacijah si svojevoljno tolačijo sprejeta stališča, pojavljajo pa se prav tako težnje, ko skušajo osnovne organizacije odločiti ali vplivati na odločitve po svoji liniji namesto preko samoupravnih organov. Reorganizacije zveze komunistov bo zato obravnavati s stališča idejno politične vloge, ne pa kot formalizem. Dejavnost organizacij ZK se razen tega vse preveč izgublja v najrazličnejših drobnih problemih, ob katerih niti niso važna enotna stališča, mimo pa gredo pomembnejša vprašanja.

Na letnih konferencah naj bi prav tako razpravljali o kadrovski strukturi v ZK. Ta je namreč zelo problematična, ker je v članstvu vse premalo mladih

PO SVETU - PO SVETU - PO SVETU

Ce bi bile vse »kulturne revolucije« tako krvave, kakor je kitajska v zdajšnjem razvojnem obdobju, bi bilo verjetno človeštvo brez kulture. Poročila, ki govorijo o 50 mrtvih v uličnih spopadih, o 170 ljudeh, ki so jih žive zakopali, o lepakih, ki terjajo ustrelitev ali sežig raznih visokih funkcionarjev, o bojih med redegardisti in raznimi drugimi skupinami-upornih delavcev ter kmetov, o spopadu med doslednimi revolucionarji in ostanke kitajskega kapitalizma, se lahko zares upravičeno vprašujemo, v čem je še »kulturna revolucija« jutrovskega ljudstva.

Razlage so sila različne in težko bi našli koga — celo na Kitajskem — ki bi mogel s prepričljivostjo utemeljiti ali celo napovedati zaključek krvavega medsebojnega obračunavanja. Ostane samo dejstvo, da se struktura kitajskega političnega vodstva spreminja in da je v tem spreminjanju revolucionarno samo surovo pretepanje. O globljih vzrokih in daljših posledicah lahko samo ugibamo, a tudi ugibanja ne do-ni.

MED TEDNOM

IZVRŠNI SVET UMAKNIL ODSTOP. Tik pred koncem starega leta sta oba zbor republiške skupščine — republiški in socialnozdoravstveni zbor — izglasovala predlog zakona o najvišji meji, do katere se sme določiti stopnja osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje. S tem so odpadli razlogi, zaradi katerih je izvršni svet odstopil.

Janko Smole.

PREDSEDNIK TITO NA TELEVIZIJI. Predsednik Tito je sodeloval v zadnjem lanskem aktualnem pogovoru na TV. V oddaji so sodelovali tudi nekateri udeleženci prejšnjih oddaj, ki so razložili Titu svoje poglede na nekatere probleme našega gospodarstva. Predsednik Tito je med drugim poudaril, da je gospodarska reforma v preteklem letu dala precej dobre rezultate, čeprav so še zmeraj podjetja, ki računajo na dotacije in varstvene ukrepe. Ko je naševal aktualne naloge, je na prvem mestu omenjal integracijo in specializacijo. Vskozar je treba nagravajati po delu. Investirati je treba tam, kjer bo mogoče ustvariti največ dobička.

MOZNI KANDIDATI ZA VODILNA MESTA V REPUBLIKI. Kandidacijska komisija GO SZDL Slovenije je objavila imena možnih kandidatov za najvišje funkcije v republiški skupščini. Možni kandidat za novega predsednika Skupščine SRS je Sergej Kraigher, za mandatorja novega izvršnega sveta pa Stane Kavčič.

500 ZAHTEVKOV ZA NOVE CENE. Zvezni zavod za cene je dobil približno 500 zahtevkov za nove cene, največ od lesne, kovinske, živilske in kemijske industrije. Gospodarske organizacije utemeljujejo potrebo zvišanja cen s povečanjem materialnih stroškov v proizvodnji. Vprašanje je, kaj bodo storila podjetja zdaj, ko za zaloge neprodanih izdelkov ne bodo mogli dobiti dovolj obratnih kreditov.

V PRIPRAVAH NA VOLITVE

IZBIRANJE MOŽNIH KANDIDATOV

Demokratični način izbiranja kandidatov za predstavnike organe, ki se je uveljavil tudi že pri zadnjih volitvah, predstavlja novo kvaliteto v širjenju samoupravljanja pri nas. To pomeni, da so razprave in odločanje o kandidatih postale ne samo pravica ampak tudi naloga najširšega kroga občanov. Izvajanje takšne naloge zahteva določen organiziran sistem, ki ga v praksi delimo v več faz, kot so: javno sestavljanje kriterijev in evidentiranje, postavljanje kandidatov ter posredne in neposredne volitve.

Prav sedaj poteka prva faza izvajanja volitev, ko občani na osnovi že osvojenih kriterijev izbirajo ali evidentirajo možne kandidate za občinsko, republiško in zvezno skupščino. To je v bistvu javna razprava o vseh ljudeh, ki imajo takšne kvalitete, da bi lahko postali člani predstavnih organov. Organiziranje takšne javne razprave je naloga množičnih političnih organizacij, predvsem Socialistične zveze, ki morajo zagotoviti sodelovanje najširšega kroga volivcev tudi že pri izbiranju možnih kandidatov. Takšna naloga zahteva organiziran pristop in načrtnost, ker bi se v nasprotnem primeru lahko evidentiranje počevno uresničilo preko manjših grup, odborov: in bi spet izločili najširši krog občanov, kar pa smo ob izvajanju volitev v preteklosti močno kritizirali in ocenjevali kot nedemokratično. Zato ni slučaj, da so skoraj vse občinske skupščine, ko so na skupni seji z odbori Socialistične zveze obravnavale naloge ob volitvah, sprejele sklep, da je upoštevati samo kandidate, ki so bili evidentirani na množičnih javnih, odprtih sestankih, zborih volivcev, konferencah Socialistične zveze in občinskih zborih sindikalnih podružnic. Na takšnih javnih zborih imajo možnost vse organizacije in društva ter skupine občanov predlagati in utemeljevati možne kandidate, ki pa jih lahko osvojijo občani na zboru s tem, ko jih primerjajo s kriteriji sprejetimi

v posamezni občini. Ti kriteriji izhajajo iz nalog, ki jih bo skupščina v bodoče opravljala, predvsem pa pomenijo tudi zbir moralno političnih in etičnih vrtil, ki jih mora občani imeti, da lahko postane možni kandidat. Strogo spoštovanje in upoštevanje kriterijev, ki so bili izdelani po demokratični poti, je jamstvo za dobro opravljanje nalog bodočih skupščin in postavlja odbornike in poslance v odgovornejši položaj do volivcev.

Spremljanje poteka evidentiranja, ki ga vrši občinski odbor Socialistične zveze s svojimi organi, predvsem z namenom, da bi že v tej fazi vplivali na sestav skupščin, predvsem tudi na zastopstvo vseh gospodarskih panog, družbenih služb, žena in mladine, ne bi smeli v nobenem primeru razumeti kot vmešavanje v demokratični potek izvajanja volitev, pač pa kot organizirano vplivanje na takšno strukturo skupščine, ki bo najuspešnejše reševala vse naloge na vseh področjih družbenega življenja v komuni, republiki in zvezi.

Organizacija Socialistične zveze in tudi ostale politične organizacije bodo morale zagotoviti, da bodo predlagali možne kandidate, predvsem volivci iz volivne enote ali pa volivci s področja dejavnosti, ki jo bo odobrniki ali poslancev v predstavnem organu zastopal. Zato bodo morali v primeru, ko krajevna organizacija SZDL zavzema področje več volivnih enot, organizirati posebne sestanke volivcev iz enote, kjer so volitve. Podobno je tudi s predlaganjem republiških in zveznih poslancev, pri čemer pa je upoštevati, da so na primer za en republiški socialno zdravstveni zbor zainteresirani ne samo volivci iz te panoge dejavnosti, pač pa tudi zavarovanci v delovnih organizacijah in kmetje. Iz tega izhaja princip, naj bi o kandidatih odločali vsi tisti občani, ki so neposredno življenjsko povezani s problemi, ki naj jih kandidat

v okviru predstavnega organa rešuje, kar zahteva močno elastičnost in organizirano delo.

Kako zagotoviti največjo demokratičnost pri izbiranju zveznih poslancev, kjer volivne enote obsegajo več občin? V dosedanjem času evidentiranja so se sestajali predstavniki vseh občin ene volivne enote in se tudi pogovarjali o možnih kandidatih za posamezne zbornice. Verjetno bi bilo nedemokratično, če bi bili ti razgovori tudi evidentiranje teh kandidatov, zato je njuno, da jih obravnavamo javno preko sredstev za obveščanje, na kar jih bodo volivci na množičnih sestankih osvojili ali ovrgli. Bistveno pri vsem je, da ima končno besedo o tem, kateri kandidat je evidentiran, najširši krog volivcev, medtem ko je predvsem pri predlaganju zveznih kandidatov verjetno prav, da tudi o imenih govorimo na skupnih posvetovanjih predstavnikov občin določene volivne enote.

Število predlaganih kandidatov v nobenem primeru ni merilo demokratičnosti v fazi evidentiranja, ker smo v preteklih volitvah imeli primere, da je za ozek krog volivcev predlagal večje število, celo 15 in več kandidatov. Najvažnejše pri tem je, da postanejo možni kandidati — občani, ki jih je osvojil najširši krog ljudi s tem, da je upošteval lastnosti in sposobnosti predlaganih kandidatov.

Faza evidentiranja, predlaganje možnih kandidatov bo zaključena v začetku meseca februarja. Volivci bodo lahko predlagali tudi na kandidacijskih zborih, ko bodo sestavljali kandidatske liste. Zaključki političnih zborov so hkrati poziv vsem občanom, da se z vsjo resnostjo vključijo v izbiranje možnih kandidatov in s tem vplivajo na takšen sestav predstavnih organov, da bodo v največji meri realizirana stališča reforme in našega splošnega družbenega razvoja.

ING. ANDREJ MARINC

ZK PRED KONFERENCAMI OSNOVNIH ORGANIZACIJ

Po vsej Sloveniji in tudi v naši občini pričenjamo z rednimi konferencaami osnovnih organizacij ZK. To pot so konference posebno pomembne. Več razlogov govori za to. Med njimi pa sta važna zlasti osrednja dogodka — gospodarska in družbena reforma in IV. plenum CK ZKJ. Oba dogodka pomenita realizacijo sklepov 8. kongresa in sta odprla proces, ki bistveno spreminja odnose v gospodarstvu (prehod od ekstenzivnega v intenzivno obliko gospodarjenja) in negospodarstvu. Zato ne gre samo za gospodarsko, ampak za družbeno

reformo ter za nadaljnjo demokratizacijo družbe in samoupravnih odnosov. Ob tem pa gre tudi za bistvene spremembe v Zvezi komunistov. Vendar moramo ugotoviti, da danes ne gre več za izredno stanje, kot je to bilo neposredno po IV. plenumu, ampak za bolj umirjeno in treznejše, a vendar odločno uveljavljanje vseh posledic, ki jih prinaša s seboj IV. plenum, še zlasti pa reforma. Smo torej pri osrednji družbeni problematiki, ki mora zanimati — zlasti komuniste, če želijo v sredini, kjer delujejo, opravljati svoje družbeno in politično poslanstvo.

Drugi razlog, ki daje pečat sedanjemu političnemu razpoloženju in ki bo imel svoj odmev tudi na konferencah osnovnih organizacij, pa je v tem, da problemi družbene reforme vse bolj pritiskajo na občane, delovne organizacije, občino, skratka na proizvodnjo in potrošnjo. Vse, kar se je razvijalo ekstenzivno in

neodvisno od naših realnih možnosti, postaja »ogroženo«. Reforma postopno, a vztrajno začena verificirata naše preteklo delo. Ocenjuje ga neusmiljeno z merili, ki jih nismo bili vajeni, na način, ki ni bil v praksi v preteklosti. To smo želeli, to je cilj reforme, da bi na osnovi tega bolj zdravo zastavili bodoče naloge. Začeli smo spreminjati sistem, s katerim preprečujemo oblastno (etatistično) in birokratsko ter administrativno vmešavanje v gospodarski razvoj. Ekonomске in družbeno politične zakonitosti veljajo tudi v socializmu! Če jih ne upoštevamo se uveljavljajo proti naši volji in pripeljejo vsako družbo in gospodarstvo v stanje, da jih mora spoštovati in upoštevati, še zlasti pri načrtovanju svojega političnega in ekonomskega razvoja. Reforma začena upoštevati take zakonitosti družbenega razvoja. In spričo takega učinkovanja je reform-

ma tisti »krivec« za težave, ki so pred nami, in je tisti faktor, ki je razvrednotil (ali bolje rečeno pokazal) nekatera načela in cilje, ki so v preteklosti pomenili cilje in smotne socializma (državno-centralistično vodenje družbenega in gospodarskega razvoja), državo smo istovetili z družbo, ki naj »razsoja«, kaj je pravično in kaj ni itd. Reforma terja torej prevrednotenje mnogih odločitev, ki smo jih naredili v preteklosti. To prevrednotenje pa ne pomeni, da je bilo vse narobe, kar smo delali v preteklosti, da je potrebno graditi vse na novo in podobno. V reformo smo lahko šli, ko smo dosegli določeno stopnjo razvosti. To ni naša posebnost. To je zakonit pojav vsake družbe ob prehodu iz nerazvite v razvitejšo. Reforma torej zahteva realnejše in treznejše (z merili, ki jih daje) urejanje stvari. Gospodarstvo se prilagaja ostrejšim in težjim pogojem in

išče izhod v intenzifikaciji z modernizacijo in povečanjem produktivnosti dela — le večja ustvarjena vrednost — dohodek postaja merilo za dobro ali slabo delo v kolektivu. Prav tako moramo celotno gospodarsko potrošnjo skozi prizmo realnih možnosti prilagoditi realnim nacionalnim potrebam. Odločno se postavljamo zahteva, da postopno spreminimo mnoge navade, ki povzročajo deformacije, nezakonitost, neodgovorno investiranje preko realnih možnosti, špekulacije na račun družbe, kot da ne bi bili mi vsi občani, del te družbe in kot da ne bi vedeli, da smo produktivnejše delo daje trajnejše in realne rezultate). Takšnim in podobnim »težavam«, ki jih poraja reforma (realnejša in skladnejša poraba sredstev) se pridružujejo še mnoge druge »nevšečnosti«. Poskusimo najbistvenejše opredeliti, da bi bolje razumeli vzroke, ki često botrujejo nerazumevanju, demoralizaciji in neorientiranosti pri mnogih občanah in komunistih. V glavnem gre za tri osnovne in bistvene spremembe v gospodarskem sistemu:

(Nadaljevanje na 6. strani)

Nedokončana lestvica

RAZPRAVA O KADRIH NA TRETJEM PLENUMU ObSS CELJE

Na zadnjem plenumu ObSS Celje so člani razpravljali o izčrpnih analizah, ki je prikazala stopnjo in strukturo kadrovske zasedbe v industriji, obrti, trgovini in gostinstvu. Razprava je potrdila nekaj zaključkov, ki bi naj spremenili porazno sliko trenutne zasedbe delovnih mest.

V kratkem lahko povzamemo iz analize, da je v industriji od skupno dva tisoč zaposlenih kar 16% takšnih, ki nimajo ustrezne izobrazbe. Ta odstotek je znatno višji v upravnih podjetjih, kjer nima ustrezne izobrazbe 55% zaposlenih, v tehniških službah nima ustrezne izobrazbe 39% zaposlenih, v vzdrževalnih obratih je 40% zaposlenih s pomanjkljivo izobrazbo, medtem ko je v proizvodnji razmerje še najboljše, saj je samo 7% zaposlenih, ki nima ustrezne kvalifikacije.

Ce primerjamo vodilna delovna mesta, ugotovimo, da so med dvajsetimi direktorji samo trije, ki imajo ustrezno izobrazbo, da je med dvajsetimi vodji gospodarsko računskih sektorjev kar trinajst takih, ki nimajo ustrezne izobrazbe in med petindvajsetimi vodilnimi delavci v tehniškem sektorju kar triindvajset takih, ki nimajo ustrezne izobrazbe.

Tudi v trgovini ni položaj nič drugačen, saj je v upravnih zaposlenih 68% ali 435 od 642, ki nimajo ustrezne izobrazbe. Boljša so raz-

merja v drugih službah, saj je v pomožnih službah neustrezno zaposlenih samo 6%, v prodaji pa deset odstotkov. Tudi obrt ni izjema, saj ugotavljamo, da je v obrti 115 priučeni delavcev preveč, manjka pa 32 delavcev s poklicno šolo, 102 delavca s srednjo strokovno šolo in 19 delavcev z višjo ali visoko šolo. Podobna so tudi razmerja v gostinstvu, kjer v analiziranih gostiških (zadostno za povprečevanje) odkrivamo preveliko število zaposlenih priučeni delavcev, medtem ko manjkajo gostinski delavci s poklicno srednjo, višjo ali visoko šolo.

Ne da bi povzemali še druge podatke iz analize, ki primerjajo starostno stopnjo zaposlenih, razmerja med žensko in moško delovno silo in podobne primerjave, ki znova prikazujejo odstopanja od strukture, kakršna bi morala biti, pa lahko vendarle zagotovo zapišemo, da je analiza pokazala utemeljeno, kar smo sicer že veliko let obravnavali, a le v malenkostih spremenili: potrebo po ustreznih strokovnih kad-

rih. V razpravi je nekdo omenil, da je zelo težko verjetno upati na primerno reševanje kadrovske strukture in zasedbe toliko časa, dokler ne bodo ustrezno zasedena delovna mesta vodilnih delavcev. Tako se kot zaključek vseh razprav izkaže, da je lestvica kadrovske rasti nedokončana, saj smo jo v temeljnih razmeroma utrdili, a višje ko se vzpenjamo, slabši in bolj krhki so klini.

Zaključke plenuma so dobile vse sindikalne organizacije, zdaj pa je odvisno od najširšega kroga proizvajalcev, kako bodo uresničevali potrebe, ki jim bodo zagotovile boljšo organizacijo dela, večjo proizvodnjo in zatorej tudi boljše dohodke. Zaključki nakazujejo potrebo, da morajo v delovnih organizacijah podrobno ugotoviti neskladje med ustrezno in neustrezno zasedenimi delovnimi mesti, da morajo biti predvsem kadrovske službe zares strokovne, če bodo hotele ustrezno oblikovati kadrovske strukture delovne organizacije, da je potrebno neustrezne kvalifikacije popraviti z dopolnilnimi šolanjem, pri nadaljnjem sprejemanju delavcev skrbeti že v začetku za ustrezno kvalifikacijo ali izobrazbo, vplivati bolj neposredno na izobraževalne ustanove, ki morajo prilagoditi svoj izobraževalni program potrebam uporabnikov, vztrajati pri štipendiranju, ki ne pomeni zmanjševanjem števila in višine štipendij nobenega prihranka.

V zaključkih je ugotovitev, da je večina vodilnih delovnih mest zasedena neustrezno izgubila svoj odločilni pomen, saj v priporočilu pravi, da je pri vodilnih potrebno upoštevati predvsem njihove dejanske sposobnosti ne pa zgolj formalne izobrazbe in prakse. Menim, da bi morali po vseh prejšnjih ugotovitvah zapisati, da je pri izbiri vodilnih kadrov potrebno najprej zahtevati ustrezno šolsko izobrazbo, poleg nje pa še druge sposobnosti, ki bodo zagotovile programsko, organizirano dosledno uresničevanje razvoja gospodarske organizacije.

KMETJE IZ ZALOH IN POLZELE, KI UFORABLJAJO MOST ČEZ LOZNICO V ZALAZAH, SE ZE DOLGO SPRASUJEJO, KDAJ BODO MOST POPRAVILI. O TEM, DA BI BILO POPRAVILO NUJNO, PRICAJO NA-LOMLJENI IN RAZMAJANI TRAMOVI IN TUDI NESREČA, KI SE JE PRIPETILA PRED NEDAVNIM, KOT KAŽE FOTOGRAFIJA OBJEKTI TOLIKŠEN, DA GA NE BI MOGLI POPRAVITI — MORDA TUDI S POMOČJO KORISTNIKOV SAMIH.

Foto: T. Tavčar

Prodor naprednih sil

Na torkovi VI. seji CK ZKJ so pod vodstvom tovariša Veljka Vlahovića ocenjevali politični položaj na podlagi tez, s katerimi so analizirali vsa pomembnejša dogajanja in težnje po brisnem plenumu, in osvetljevali neposredne naloge Zveze komunistov Jugoslavije. Na seji so govorili tudi o nekaterih aktualnih vprašanjih mednarodnega delavskega gibanja.

V tezah je politično stanje v deželi ocenjeno pozitivno. Dogajanja po brisnem plenumu so omogočila pomembne spremembe v političnih odnosih, ozračju in političnem položaju nasploh. V spondu z birokratskimi in konservativnimi težnjami prodirajo najbolj napredne samoupravne sile in težnje. Med ljudmi se je povečalo zaupanje v Zvezo komunistov, ki se je tesneje povezala z osnovnimi činitelji socialističnega razvoja. V vseh plasteh družbe so narasli optimizem, pričakovanja in zahteve, da bi hitreje in odločneje urejali odprte gospodarske in družbene probleme. Priča smo močnega naraščanja demokratizma v vsej družbi in še posebej v Zvezi komunistov.

Na plenumu so na podlagi tez ugotovili, da birokratske sile ne mirujejo, temveč se prilagajajo novim razmeram. Povezujejo in zbirajo se v skupine — stihijno ali ne. Kjer le morejo, netijno nezadovoljstva, umetno ustvarjajo »napeto« politično ozračje. Malomeščanstvo širi negatorsko in nihilistično kritiko.

Posebno pozornost so posvetili gospodarski reformi. Podrobno so ocenili prve rezultate reforme in tudi številne ovire, ki so se postavljale na pot izvajanja gospodarskih nalog. Kjer uveljavljajo reformo — so poudarili — tam je politično razpoloženje dobro. Upreti se je treba zahtevam, da bi s spremembami cen, davčnih stopenj in prispevkov ter drugimi administrativnimi ukrepi izsilili vrnitev na odnose v delitvi pred reformo.

Zadnje poglavje tez je bilo posvečeno činiteljem javnosti — predvsem tisku, radiu in televiziji. Zveza komunistov bi morala biti v oblikovanju javnega mnenja aktivnejša, zlasti še, ker birokratske in malomeščanske sile skušajo izkoristiti nekatere organe javnega informiranja za to, da bi umetno ustvarjali napeto ozračje v družbi. Komunistom v tisku je naloženo, naj se bore proti birokratskim pritiskom, ki jih je še čutiti. F. S.

INTEGRACIJA LIN IN GG NAZARJE

NA REFENDUMU GLASOVALO VEČ KOT 90 ODSOTKOV ZAPOSLENIH

Delovna kolektiva gozdnega gospodarstva in lesne industrije Nazarje sta se odločila za integracijo. Veliko gozdno lesno industrijsko podjetje, ki je pričelo poslovati 1. januarja letos, bo zaposlovalo več ko 1.800 ljudi.

Da je bila združitev res izraz težnj ob obeh kolektivih, je pokazal tudi referendum, na katerem je glasovalo več ko 90 odstotkov zaposlenih. Združitev je vsekakor velikega pomena za uvedbo enotnega režima v gospodarjenju z gozdovi in izkoriščanja lesne mase v občini. Pred-

nosti integracije pa so seveda predvsem v boljši ekonomiki in smotrnejšem vlaganju skupnega kapitala v investicije, ki bodo pripomogle k znižanju sedanjih stroškov v izkoriščanju gozdov. Z vloženi sredstvi bodo lahko zagotovili v bodoče lesni industriji potrebno surovino ob najnižjih možnih proizvodnih stroških. Tu je predvsem omeniti gradnjo gozdnih cest. Sedanja gostota je le 0,44 kilometrov na 100 hektarov, da bi dosegli vsaj 1 kilometer na 100 hektarov, bi morali zgraditi 92 kilometrov novih gozdnih cest. S tem bi odprli še nekatere nedostopne ali slabo dostopne gozdne predele. Računajo, da bodo s skupnim vlaganjem načrt izgradnje teh cest uresničili v petih letih. Izgradnja cest bo prispevala k izboljšanju kvalitete lesa in znižala stroške spravil. Predvidevajo, da bi letno prihranili več ko 250 milijonov starih dinarjev, medtem ko bi celotni finančni efekt dosegel letno nad 400 milijonov, ob novih investicijah in aktiviranjem že vloženi sredstev pa celo 700 milijonov starih dinarjev.

Podjetje namerava v perspektivi zgraditi kemični obrat za izkoriščanje vseh odpadkov v lesni obdelavi (36 odstotkov) in odpadkov, ki ostajajo v gozdu (12 do 15 odstotkov). Investicijski elaborat je že v izdelavi.

Strokovno izobraževanje kmečke mladine

V celjski občini so zagotovljena sredstva za strokovno izpopolnjevanje kmečke mladine v poljedelstvu. Organizacijo in izvedbo sta prevzela Kmetijski kombinat Zalec in Delavska univerza Celje. Š šola za mlade kmetovalce bodo pričeli organizatorji takoj, ko bo dovolj prijaviteljev.

Sola namerava seznaniti tečajnike z intenzivnejšim izkoriščanjem manjših obdelovalnih površin in z ustrezno mehanizacijo. Zato pričakujemo, da bo v kratkem Delavska univerza prejela dovolj prijav, saj je vedno bolj aktualno vprašanje, kako lahko na majhnih obdelovalnih površinah dosežemo največji učinek in v zvezi s tem boljši osebni standard kmeta.

Meje hidromelioracijskega sistema

Da bi prevzela skrb za vzdrževanje pritokov Savinje, obrambo pred erozijo, melioracijo in praževirjenih kmetijskih površin in vzdrževanje vodnega režima, je občinska skupščina v Mozirju na predlog celjske vodne skupnosti Savinja pred kratkim sprejela odlok o mejah hidromelioracijskega sistema Zgornje Savinjske doline. Ta obsega področje celotne občine, izvzeti so le nepogoženi predeli nad 1.200 do 1.500 metrov nadmorske višine. V sistem sodi 9 večjih pritokov Savinje. Vse melioracijske objekte in druge vodne naprave so z odlokom prenesli v upravljanje na splošno vodno skupnost Savinja Celje. Ta lahko uporabnikom vodnih objektov predpiše tudi plačilo odškodnine.

Topla malica

Od petnajstih osnovnih šol, kolikor jih je v občini Laško, so v preteklem letu šolske mlečne kuhinje delovale samo v Radečah, Rimskih Toplicah, Jagnjenici, Zidanem mostu, Jurkloštru, Lažišah, Sedražu in v Rečici. Na ostalih osnovnih šolah, ki so, razen v Laškem, večji del v izrazito kmečkih okoliših, pa te mlečne kuhinje niso delovale. Tako je šolske malice lahko dobivalo samo 48 odstotkov otrok in še ti niso vsi izkoristili možnosti. Šolsko malico so naročili le nekateri, tako da jih je bilo le 27% od vseh v osnovne šole vpisanih učencev.

Vzroki so prav gotovo v denarju, saj so bili skoraj povsod v šolah vezani samo na lastno dobro voljo, prizadevnost in iznajdljivost.

Med popolnimi osnovnimi šolami

RAZPRAVA O SKLADU SOCIALNEGA ZAVAROVANJA KMETOV

SKLAD V DEFICITU

PRISPEVEK NAJ BI PLAČEVALI TUDI TISTI, KI SO ZAPOSLENI, A OBDELUJEJO ZEMLJO

Decembra lani je skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov v Celju razpravljala o zelo kritičnem položaju svojega sklada in ugotovila, da ta že več mesecev ne more izpolnjevati svojih obveznosti, ker so izdatki višji od dohodkov. Čeprav so v podobnem položaju tudi skladi drugih komunalnih skupnosti v Sloveniji, terja položaj ustrezno rešitev.

Na osnovi informacije o predlogih za spremembe in dopolnitve zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov je skupščina sprejela nekaj sklepov. Po njenem mnenju je zdravstveno varstvo stvar nacionalne politike in je zato pri reševanju problema izhajati z enotnih stališč za vse kategorije prebivalstva. Skupščina je tudi menila, da ni mogoče financirati kmečkega zavarovanja izključno iz prispevkov kmetov — zavarovancev, ne da bi pri tem zajeli tudi tiste kategorije državljanov, ki so v delovnem razmerju ali upokojeni in še obdelujejo zemljo.

Tudi ti naj bi prispevali ustrezen prispevek v sklad zdravstvenega zavarovanja, prav tako pa naj bi plačevali tudi prispevek od zemlje, ki je v družbeni lasti. V bodoče naj bi predpisovali prispevek po enotnih republiških kriterijih, predpisovali pa bi ga od katastrskega dohodka in ne od zakupnine, čeprav bi ga del predpisali tudi v breme zakupnika. Skupščina je nadalje obsodila primere tako različnih cen v zdravstveni službi v republikli ter se zavzela, da bi za enake storitve v republikli uvedli vsaj primerljive, če že ne enotne cene. Izrazila je tudi mne-

nje, da ni razloga za zavlačevanje arbitražnih postopkov glede cen v nekaterih zdravstvenih zavodih in da izplačevanje razlik za nazaj sprotuje vsem gospodarskim principom. Zato teh razlik ni pripravljena poravnati.

Da bi se tudi zdravstveno zavarovanje kmetov vključilo v izvajanje reforme, je skupščina sprejela stališče, naj bi tudi kmetijski sklad plačeval zdravstveno varstvo svojih članov na celjskem območju po enakem principu kot sklad delavcev, ker bi se le tako lahko približali enotni nacionalni zdravstveni politiki in načelom reforme. O predvidenih spremembah zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov bi morali, ker gre za življenjska vprašanja, razpravljati s skupščinami komunalnih skupnosti kmetov, občinskimi skupščinami in organizacijami SZDL.

Med popolnimi osnovnimi šolami

Dedek mraz na ledu

Po štirih letih je bilo spet mogoče, da so na preurejenem drsališču v Celju letos sprejeli dedka Mraza.

Celjsko društvo prijateljev mladine, hokejsko-drsalni klub Celje in kotalkarsko-drsalni klub iz Velenja so skupno pripravili pravljico Sneguljčica s škrti na drsalkah, z ledenim možem in drugimi živalmi, snežinkami in dedkom Mrazom.

Obe prireditvi si je ogledalo nekaj čez dva tisoč otrok s starši, ki so uživali ob drugem dedku Mrazu na drsalkah. Uspeh prireditve in veliko navdušenje, ki so ga pokazali otroci, je najlepše priporočilo, da bi takšno prireditve pripravili vsako leto.

K uspehu letošnje prireditve so pripomogli prizadevni društveni delavci Hinko Dermol in Dragica Mavec iz Velenja ter Nada Jelovšek in Stane Jurko iz Celja.

Obdarili so jih

Kot lansko leto, tako je tudi letos poveljila Kreditna banka s svojimi podružnicami in Celjska mestna hranilnica bivše sodelavce — upokojence na tovariško srečanje ob zaključku leta 1966.

Pripravili so jim zares lep večer, ki se ga je udeležilo tudi vodstvo banke.

Ob prijetnem kramljanju in obujanju spominov je čas vse prehitro pretekel, zlasti pa so bili bivši sodelavci presenečeni, ko so dobili denarna darila.

Upokojenci, bivši uslužbenici Kreditne banke in Celjske mestne hranilnice se vodstvu in organizatorjem za vse od srca zahvaljujejo z željo, da bi imeli mnogo poslovnega uspeha in osebne sreče v novem letu 1967.

F. S.

Prvi možni kandidati

V žalski občini so prve kandidate za občinsko skupščino evidentirali že na konferencah krajevnih organizacij Socialistične zveze. Tako so možne kandidate predlagali že v Zalcu, Grižah, Galiciji, Gotovljah, Ponikvi in Vinski gori, medtem ko bodo v ostalih to storili še do konca tega meseca; dotlej namreč evidentiranje traja. Ob teh priložnostih so občani predlagali kandidate za splošni zbor občinske skupščine, medtem ko bodo kandidate za zbor delovnih skupnosti evidentirali na občinskih zborih sindikalnih podružnic in na zborih kooperantov, kjer bodo svoje predstavnike v občinsko skupščino izbirali kmetovalci.

Za poslance v kulturno prosvetni, gospodarski in republiški zbor doslej še niso evidentirali možnih kandidatov. Ljudje pa so na konferencah krajevnih organizacij precej govorili o delu dosedanjih poslancev. Zlasti so zadovoljni z republiški poslanci, čeprav le-ti sami poudarjajo, da bi radi prišli večkrat med volivce, pa jim tega ne dopuščajo obveznosti in prezaoptenosti.

Potica, pesmi in JOZA VRŠNIK — ROBAN, planinski in etnografski publicist, ljudski bukovnik naših dni, ki je dosti bolj redkobeseden kot njegova lirika...

...Odhajam zdaj z gore mi v srcu bridko je. Bog varuje naj za me najlepši kraj...

Je zapisal pred leti ROBANOV JOZA, ko je na Strelovec »bolj prilezel kot prišel« za ovčami. Tokrat ni bil na Strelovcu, pa tudi doma ne. Burja je brila iz Kota in vrtinčila sneg okrog Travnika, kjer imajo Robanovi drobnico in nekaj govedi. Joza je šel pokladat živini. Dvakrat na dan, v snegu, dežju ali vetru. Dobrih petnajst minut hoda od domačije.

Pred mostom v Rogovilu se vzpne dobra gorska pot v breg. Na tabli piše ROBANOV KOT. Od tu se začne svet, ki ga težko najdeš lepšega med lepimi. Takoj za prvim zavojem, ob Križu je prva domačija. Malo naprej druga in nekako v sredi doline tretja — Robanova. Na desni strani, kjer je svet nekoliko položnejši sta še dve, Knezova in Haudejeva stojita kot graničarja sveta, ki meji na steno in nebo.

Prvi uraden zaznamek o Robanih je najti v starem urbarju, kjer piše, da morajo Robani plačevati dajatve. (Leta 1426.). Od takrat je živel v tem kotu rod za rod, vse do današnjih dni. Pred sto leti pri Robanih ni bilo moškega naslednika, zato je domačijo prevzela hčerka, ki se je poročila z Vršnikom. Iz tega rodu izhajajo tudi Joza, Micka, ki je umrla, in z njim Lojze, ki se je poročil k Štitarju pod Oojševu Martin. Prav tako poročen v Potoku pod Oljševo.

PLANINA MOJ RAJ

Albin, ki je umrl kmalu po rojstvu, hčerka Kristina, ki domuje na začetku doline ter Franc, ki je prevzel domačijo. Franc se je tudi prepisal in sprejel Robanov priimek, da bi rod ostal.

Joza je ravnokar končal pri živini. Sprejel nas je oblečen v doma stekano blago, ohomotan, da se mu je videl le del obraza z iskrivimi očmi. Nad Kotom je žarelo, sonce se je poslavljalo z vrhov, le Raduha, na oni strani doline, nad Savinjo je bila še vsa obsijana.

»Nekaj več kot dva meseca gledamo sonce le na vrhovih, v dolino ne pokuka«, je dejal Joza kot da bi uganil naša razmišljanja. Počasno podrsavali po snegu, okrog nas je veter vrtinčil osamelo listje.

Ko smo se vsedli ob zapeček v prostorni sobi Robanove kmetije, nam je postalo gorko. Skozi okno je žarela Raduha, na podu so se igrali Francetovi otroci.

Nekoliko okorno sem dregnil z vprašanjem.

»Ne, niso moji. Ko sem bil še mlajši, se nisem poročil, zdaj sem pa prestar.« Joza, najstarejši iz tega rodu, se je rodil marca leta 1900. Oče je padel petnajstega leta na Soški fronti, tako da so kmetijo vodili nati z otroki, ki še žive.

Mlada gospodinja je na mizo prinesla potice, ponudili so vino, Joza pa se je nekam nerodno, kako tudi ne, ko smo ga bombardirali z vprašanji — prestopal. Bil je redkih besed, kot vedno, kot vsi ljudje, ki večino življenja preživijo v samotii, v gorah. Njegov svet je tam, nekoliko pod vrhovi. Sam je zapisal v pesmi VESELO PLANŠARSTVO:

...Ce sonce nam sije, al' dež nas rosi — nič to nas ne moti, veseli smo vsi. Vseh sort nam cvetice — v planini cveto — in ptički planinski — prelepo pojo. Ko zima se bliža — in sonce slabi, — v dolino se vračamo — žalostni vsi.

»Predlanskim sem že mislil, da ne bom mogel več v ta planinski raj. Hudo me je dajalo, no pa sem se le izliral, Cakam na Kres, ko se ponovadi odpravimo gor in se po devetih tednih vračamo. Takrat se začnjenja moj raj...«

Pred štirimi leti je zapisal:

... Kaj prinese čas prihodnji — to zastirto je očem, — da nam želj le malo spolni, — to pa le predobro vem.

Dol v dolini ni prijetno — srce hrepeni nazaj, — na planino, kjer v poletju — zame je zemeljski raj. Lastavice odletele, — hladen veter — je zavel — rožice so odcvetele, — jaz pa osivel...

Kot da bi se zavedal svoje minljive...

In vendar so mu gore vzele veliko, brata. Pod Zvižgovcem mu je spodrsnilo in je padel pod peč, kjer so ga mrtvega našli.

»Takrat, da, takrat mi je bilo najtežje. Kako bi naj to materij povedal. Rafael je bil najmlajši...«

Raduha je utonila v mrak. Snaha je prižgala luč, svetloba se je razlila skozi okna in utripala v grobno tišino doline. Za njih se je dan končal. Zjutraj, s prvim mrakom se bo...

Za ta svet bi lahko trdili, da je dvignjen, vendar tak kot je, je nudil nekaj stoletij življenja rodu Robanov, pozneje Vršnikov... »Zdaj je drugače, imamo ceste in avtomobile«, pravi Joza. »Nekoč pa si moral, če si hotel v Ljubno, 36 krat čez Savinjo... Naš Kot je zaradi težjih poti bolj gravitiral k Železni Kapiji in Črni. Dolino so zapuščali naši predniki le nekajkrat na leto... Zdaj je dolina v snegu. Domačije so še bolj stisnjene k steni. (Objavljamo sliko, kot jo je zabeležil objektiv mojstra Pelikana v jesenskih dneh). Pred nami razprostrta dolin vrhov, pod zadnjim na na se konča z vencem levi strani je omahnil Jožetov brat Rafael. V sredini doline kraljuje Robanova domačija kot pred sto, dvesto leti.

vosti, je postal otožen v svojih pesmih. Iz njih veje ta nenadomestljiva ljubezen do gora, do »majerstva«, (planšarije).

... S pogledom svet objel — bil srečen in vesel — sem tu velikokrat — in bil še kdaj bi rad.

Odhajam zdaj z gore...

znova začel. Zatem bo prišel Kres, dolino bo požvel krik majerjev in drobnice, se se bo razlezla po pečeh. Zgoraj ob planšarski koči se bodo ustavljali tujci, ki skozi dolino, mimo Zvižgovca hodijo na Korošico. Joza jim bo ponudil mleka in kruha... Devet tednov...

J. Sever

Vse zasebne delodajalce obveščamo, da je Ur. list SRS, št. 41/66 z dne 22. 12. 1966 objavil Zakon o delovnih razmerjih delavcev, ki delajo pri zasebnih delodajalcih.

Posebno smo vas dolžni opozoriti na dolžnosti do tukajšnjega zavoda ob prijavi zavarovancev v delovno razmerje: predložiti je poleg obr. ER 22, t. j. prijave v zavarovanje še zdravniško spričevalo o delovni sposobnosti in pismeno delovno pogodbo, ki mora obsegati določbe 5. čl. omenjenega zakona. Predpisan obrazec dobite v knjigar nah.

Delovno razmerje delavcev, ki so že zaposleni pri zasebnih delodajalcih, je v smislu 45. čl. Zakona urediti najkasneje v 3 mesecih od dneva, ko začne veljati ta zakon, t. j. do 21. 3. 1967.

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE

Dr. JOŽE ŠMID

Dne 21. decembra lani je v ljubljanski bolnišnici umrl upokojeni sodnik okrožnega sodišča v Celju dr. Jože Šmid. Z njim je odšel ugledni pravnik, ki je prizadevno sodeloval pri ureditvi pravne službe po odhodu okupatorja.

Dr. Jože Šmid je bil rojen v zavedni učiteljski družini. Po končani osnovi šoli so ga kot nadarjenega učenca poslali v celjsko gimnazijo, po maturi pa je študiral pravo v Grazu, kjer je tudi promoviral za doktorja. Tu se je odlično uveljavil v društvenem življenju slovenskih visokošolcev v okviru akademsko tehničnega društva Triglav. Po končanem študiju je služboval kot sodnik praktikant v Sošanju, kjer je delal do začetka prve svetovne vojne. Vojna ga je zanesla na vzhodno bojišče; kot zaveden Jugoslovanc je prešel k Rusom in bil v ujetništvu v Tomsku v Sibiriji. Od tod ga je vodila pot v Vladivostok, od koder se je leta 1921 vrnil preko Honkonga v Dubrovnik. Nato je zopet služboval v Sošanju, pozneje pa so ga premestili v Laško, kjer je deloval do leta 1934. Tu je našel svojo življenjsko družico, ki mu je umrla pred leti.

Po okupaciji so dr. Jožeta Šmida kot zavednega Slovenca takoj zaprli. Iz Slovenj Gradca, kjer je služboval po letu 1943, so ga izselili v Trstenik v Srbijo. Nato je moral delati na sodišču v Beli Crkvi v Banatu, od koder so ga Nemci kmalu izgnali v Beograd, kjer je ostal do osvoboditve.

Po vrnitvi je dr. Jože Šmid 1946 služboval kot predstojnik okrajnega sodišča v Slovenjem Gradcu, nato pa so ga kot odličnega pravnika premestili na okrožno sodišče v Celje, kjer je 1949 dočakal upokojitve. Še potem se je s svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem aktivno udeleževal. Bil je odličen človek, iskren tovariš in splošno priljubljen. Tak bo tudi ostal v spominih vseh, ki so ga poznali.

A. H.

15 LET HMELJARSKEGA INSTITUTA

Institut za hmeljarstvo v Zalcu bo slavil prihodnji mesec 15. obletnico svojega delovanja. V tem času je opravil veliko delo za razvoj hmeljarstva v Sloveniji, zlasti pa še na območju žalskega agrokombinata. Zato je tudi razumljivo, da sta direktor te velike kmetijske organizacije ing. Milovan Zidar in direktor

splošnega sektorja Karel Kač ob našem obisku izredno pohvalno govorila o pomenu in vlogi instituta za hmeljarstvo:

Institut za hmeljarstvo, ki je bil ustanovljen na inicativo proizvajalcev, ki so ob kampanjski in dokaj nestrokovni akciji za obnovu hmeljišče takoj po vojni začutili potrebo

po instituciji ki bi jim lahko pomagala tako po strokovni kot po raziskovalni plati, je v letih svojega delovanja dosegel uspehe, ki presega vse tedanja pričakovanja. Preresel je v znanstveno institucijo, ki veliko pomeni ne samo v ožji in širši domovini, temveč tudi v evropskem merilu, saj jo z vso pravico lahko uvrščamo med institucije nekaterih dežel z visoko razvitem hmeljarstvom. Institut se je v tem času veliko ukvarjal s proizvodnimi problemi, ugotavljanjem kvalitete hmelja, največje uspehe pa je zabeležil pri zaščiti, saj si je dolina po katastrofah v prvih dveh letih po vojni opomogla tako, da danes z veliko manjšim rizikom začnjenja še tako muhasto hmeljsko sezono. Strokovnjaki instituta so si izredno prizadevali, da bi uvedli sodobno proizvodnjo in njihova prizadevanja za izboljšano obdelavo, gnojenje, sušenje in spravilo so se bogato obrestovala. Prav gotovo je tudi njihova zasluga, da proizvedejo danes 15 centov hmelja na hektar površine, medtem ko so ga primer leta leta 1948 samo tisoč kilogramov. Izbrali so

posrečeno delovno metodo — pot do neposrednega proizvajalca, ki zdaj vidijo v institutu svojega velikega pomočnika. Zavzemali so se za uvajanje mehanizacije, ureditev sodobnih hmeljarskih žičnic in takšno tehnologijo, ki lahko zagotovi najvišje donose. Institut ima tudi lastno posestvo, ki je postalo pravzaprav objekt za praktične napotke za proizvodnjo hmelja. Tu si ljudje lahko dodobra ogledajo tudi vsako fazo proizvodnje. Strokovnjaki instituta so tudi ves čas sodelovali pri izdajanju lista Hmeljar, ki je koristen pripomoček slehernega proizvajalca.

Z dvema dejstvoma pa je institut in z njim tudi mi vsi — lahko še posebej zadovoljen: to je uspeh, da so se sredstva, naložena v institut, vračala v boljši in večji proizvodnji in da lahko ob normalnih priložnostih, pa tudi ob napadu bolezni, obvladajo situacijo. In drugi — institut smatrajo kot svojo institucijo vsi slovenski hmeljarski proizvajalci. In to ne nazadnje zaradi tega, ker so ljudje, zaposleni pri institutu, v svoje delo vložili veliko prizadevnosti, požrtvovalnosti in vztrajnosti.

ČIGAV JE KLUB?

Prišlo je že v navado, da smo zelo zadovoljni, če izpolnimo vsaj četrtino lepo predvidenih in napisanih delovnih načrtov. Zal se je taka praksa uveljavila tudi v delu mladinskih aktivov, od katerih bi pričakovali največ energije in doslednosti. Eden takih je tudi aktiv Zvezde mladine v Grižah, ki ima za delo veliko pogojev. V organizaciji pa vlada mrtvilo, velika neenotnost in organizacija životari. Če bi vprašali člana odbora griške organizacije, zakaj ni na klubskih večerih več mladih ljudi, bi mirno odgovoril, da mnogi za to niso zainteresirani. Toda, verjetno organizatorji niso pomislili na to, da mladi v klub ne bodo hodili, če ne vedo, kaj bi v njem počeli. Prav

gotovo se ne bodo zadovoljili s tem, da bodo od strani gledali dve skupini sovratnikov, ki so edini stalni obiskovalci in je klub skoraj samo njihov? Bo prišel kdo na predavanje, ki ga za nek klubski večer napoveduje samo s svinčnikom napisan lepak? Ne, za to bi bilo prav gotovo treba storiti še kaj drugega. Odbor pa bi moral vedeti tudi to, da življenje v klubu ni mogoče usmerjati samo po lastnih interesih. Dokler vodstva mladinskih organizacij ne bodo opazila številnih mladincev, ki bi se radi, pa se ne znajo, vključili v življenje organizacije in dokler bodo mladi tako slabo obveščeni o njeni dejavnosti in bo predavatelj razočaran stal pred peščico poslušalcev, obsežni načrti z občinskih zborov se dolgo ne bodo realizirani.

SKROMNO PA VENDAR

V prostorih krajevne skupnosti Otok je ob koncu lanskega leta krajevna organizacija Rdečega križa obdarila 17 najbolj potrebnih državljanov na območju te organizacije. Ob prisotnosti predsednika krajevne skupnosti tov. Feriča in predsednika krajevne organizacije RK Otok tov. Tomažiča so povabljenim izročili skromne denarne podpore. Predstavniki teh organizacij so navzočim zaželeli srečno novo leto. Darila so bila skromna, vendar toliko več vredna, ker so dokazala, da je organizacija RK res skrbnik nad socialno prizadetimi državljanji in da niso prepuščenim pozabi.

Se marsikaj pa bi bilo mogoče storiti zanje, če bi Otočani, ki jim je

**OGLAŠUJTE V
CELJSKI
TEDNIK!**

Obisk pri zdravstveni ambulanti Cinkarne

Ker se sedaj učimo o človeškem telesu, nas je naša tovarišica peljala na ogled zdravstvene ambulante v celjski Cinkarni. Tam smo si ogledali tudi zobno ambulanto in videli sodoben stroj, ki vrta zobe brez bolečin. Pomislili smo, da bi bilo lepo, če bi tudi mi v naši šolski zobni polikliniki imeli tak stroj. Tedaj ne bi s strahom hodili k zobozdravniku, ampak bi si šli popravljati zobe pravočasno.

Pavlina Andrej
3. b razred
II. osnovna šola v Celju

Otroci v Crešnjicah so skrbno okrasili svoje učilnice v pričakovanju dedka Mrza, ki jih ni razočaral, četudi se je pripeljal z avtomobilom. To pa je bilo nujno, saj je pripeljal s seboj toliko darov, da bi jih njegove srnice ne zmogle prepeljati s sanmi.

Pokrovitelj šole, podjetje za ceste in kanalizacije iz Celja, je namreč z dedkom Mrzom poslal vsem otrokom individualna darila, za vse skupaj pa še gramofon in več gramofonskih plošč s pravljicami. Se bolj pa so se morda otroci razveselili televizijskega sprejemnika, ki so ga osnovni šoli v Crešnjicah poslale z dedkom Mrzom družbeno-politične organizacije v Celju. Občinski sindikalni svet, občinski odbor SZDL in občinski komite ZKS v Celju so namreč običajnih novoletnih voščil namenili denar za nakup televizorja, da so ga podarili za novo leto otrokom v osnovni šoli Crešnjice, ki doslej še ni imela svojega televizijskega sprejemnika.

Edina šola v celjski občini, ki zdaj še vedno nima svojega televizijskega sprejemnika, je štorska podružnična šola v Kopolah. Zelo verjetno je, da bo kdo sledil zgledu in že ob prvi priložnosti namenil denar od čestitke za nakup televizijskega sprejemnika. Sploh bi bilo morda priporočljivo, da bi organizacije, podjetja in drugi v prihodnje namenili denar za čestitke v podobne namene, saj bi tako bolj trajno koristili družbi, kakor z enkratnim čestitanjem.

PRIZADEVNI GASILCI V LJUBEČNI SKRIB ZA VARNOST

Gasilsko društvo iz Ljubečne je prav gotovo lahko zadovoljno s svojimi člani, njihovo prizadevnostjo in potemtakem tudi s svojim delom v preteklem letu. V tem času so med drugim pomagali pri gradnji požarnega bazena v vasi Lipovec, ki je že tretji, zgrajen z njihovo pomočjo. Letos bodo gradnje požarnih bazenov še nadaljevali, dokler ne bo v vsaki vasi vsaj en bazen. Tako bodo prebivalci lahko mirnej-

ši, saj bi jim gasilci tudi v primeru nesreče požar hitro pogasili. Gasilsko društvo Ljubečna je imelo letošne polne roke dela, saj je požigalec zanetil na njihovem in sosednjem trnoveljskem rajonu kar enajst požarov. Gasilci iz Ljubečne so sodelovali pri desetih požarih in povsod opazili, da je primanjkovalo vode. Prav zato je njihov sklep — zgraditi v vsaki vasi vsaj po en požarnovarnostni bazen — še toliko bolj trden. Na požariščih so gasilci prebili nešteto ur, pomagali pa so tudi pri stražah in zasedah v gasilskem domu in drugod, prebedeli tako veliko noči — čeprav jih je naslednjega dne čakalo delo v tovarni ali na polju. Včasih so prišli na požarišče še z mokrimi cevmi, saj ni bilo časa, da bi orodje posušili in ga uredili tako kot to zahtevajo predpisi o vzdrževanju gasilske opreme.

Društvo iz Ljubečne pa tesno sodeluje tudi z vsemi družbenimi organizacijami na svojem terenu. Ni gasilca, ki ne bi bil član Socialistične zveze, nekateri pa imajo vodilne funkcije tudi v drugih organizacijah. S takim delom je seveda moč doseči uspehe, saj si ne morejo predstavljati, da bi delali vsak zase.

Prebivalci so svojim gasilcem hvaležni za veliko skrb in pripravljenost ob težavah, ki so jih letos doletele. Hvala pa bi radi izrekli tudi sosednjemu društvu Trnovlje, vsem ostalim društvom, ki so pomagala reševati ogroženo imetje in seveda poklicni gasilski četji v Celju.

da, pomladi in vsega tistega, kar prinese vsakdanje življenje. To jima daje moč in srečo.

J. D.

LS

NA BLATNEM VRHU PRI JURKLOŠTRU

živita svojo lepo jesen Pepca in Jožef Božiček. Oba sta že pustila za seboj 60-letnico in najtežja leta svojega življenja. 36 let je Jožef cestaril in vse to dolgo obdobje se ni nihče pritoževal nad cesto, za katero je skrbel. Zda je upokojen, toda dela nikdar ne zmanjka, ne zanj ne za njegovo prizadevno zakonsko družico. Z velikim veseljem sta pomagala pri napeljevanju elektrike v njihovo vas. Prvič jima je zagorela električna luč leta 1963 in kmalu po tistem so kupili radio in gramofon. Dela pa je tudi na njivah in vsem srcem navezana naj brajdo, ki sta jo sama zasadila. Vse to pa ju ne moti, da ne bi dobre volje pričakala novega dne, da se ne bi vedno znova razveselila sončnega vzho-

J. D.

LS

MALA ANKETA

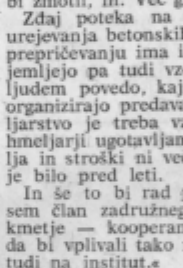
V TEH DNEH SMO OBISKALI NEKAJ HMELJARJEV — KOOPERANTOV AGROKOMBINATA V ZALCU. VPRAŠALI SMO JIH, KAJ MENIJO O POMENU IN DELU, KI GA JE V LETIH SVOJEGA OBSTOJA OPRAVIL HMELJARSKI INSTITUT V ZALCU IN KAKO SE KAZEJO USPEHI TEGA DELOVANJA V RAZVOJU HMELJARSTVA.

Alojz Hojnik, Ločica ob Savinji: »Eh, saj se ne spleča Najraje ne bi nič povedal. Vzeli so mi najboljše njive. Hmelja navsezadnje tudi ni mogoče jesti, se je razhudil na začetku razgovora. Kasneje pa je priznal: »Saj to ne leti na institut. Strokovnjaki, ki so tam zaposleni, so nam pomagali tako z navesti pri zaščiti hmelja, kot tudi z predavanji, ki so jih pripravljali pozimi. Takrat smo zvedeli marsikaj zanimivega, čeprav hmeljarji Svainske doline dobro poznamo svoje delo in smo mislili, da nam kaj posebno novega ne bodo mogli povedati. Mislim, da je prav, če institut svoje delo tako nadaljuje. Sam sicer še zmeraj dvomim, če ne bomo spet kdaj sekali hmelja tako kot smo ga pred vojno, ko pa je pri nas tako težko reči kako bo jutri.«

Franc Zujež, Arja vas: »Vidite, jaz sem zemljo že pred časom oddal kombinatu. Zda je sem tam tudi zaposlen. Bil sem med prvimi, ki so začeli škropiti hmeljišča. Kmetje morajo s časom naprej, sprejeti je treba to, kar prinaša moderna tehnologija, sicer te razmere onemogočijo. To tembolj uvidevam zdaj, ko sem kot orodjar zaposlen pri agrokombinatu. Institut je veliko naredil za to, da na hmeljišča prihaja mehanizacija, kmetom pa lahko svetuje tudi pri izbiri tiste, ki je najbolj primerna. Letošnjo zimo imamo nekaj manj predavanj kot običajno in mislim, da je to slabo, saj je zdaj čas, ko se proizvajalci lahko izobražujejo.«

Jože Grobelnik, Dobriša vas: »Jaz se s hmeljem ukvarjam že štirideset let. Če to upoštevate, bo ste razumeli, da mi kaj posebno novega res ne morejo povedati. Z drugim, kot s hmeljem se na posestvu ne ukvarjam. Seveda je veliko dela, zlasti zdaj, ko so odšli otroci in sva z ženo ostala sama. Institut pa nam kmetom pomaga zlasti z navesti pri škropitju, kar nam seveda veliko pomeni. Hmeljarstvo je za našo dolino velikega pomena, zato so potrebne še nadaljnje raziskave. Institutu dela še ne bo zmanjkalo. Mislim pa, da bi kmetom lahko po-

magal tudi z navesti pri nabavi drobne mehanizacije, saj je tudi od tega odvisno, če se bo denar, ki si ga v nekaj naložil, obrestoval.«

Ivan Razboršek, Arja vas: »Z delom instituta smo zelo zadovoljni. Največ nam sicer pomaga z navesti pri škropitju, obvarovanju rastlin pred boleznimi in podobno. Velikega pomena je tudi njihovo delo pri ugotavljanju kvalitete hmelja. Jemljejo vzorce, jo analizirajo, potem pa pomagajo z navesti, kaj je zemlji treba dodati. Strokovnjaki instituta so tudi veliko na terenu, tako da z nami res tesno sodelujejo.«

Franc Zujež, Arja vas: »Vidite, jaz sem zemljo že pred časom oddal kombinatu. Zda je sem tam tudi zaposlen. Bil sem med prvimi, ki so začeli škropiti hmeljišča. Kmetje morajo s časom naprej, sprejeti je treba to, kar prinaša moderna tehnologija, sicer te razmere onemogočijo. To tembolj uvidevam zdaj, ko sem kot orodjar zaposlen pri agrokombinatu. Institut je veliko naredil za to, da na hmeljišča prihaja mehanizacija, kmetom pa lahko svetuje tudi pri izbiri tiste, ki je najbolj primerna. Letošnjo zimo imamo nekaj manj predavanj kot običajno in mislim, da je to slabo, saj je zdaj čas, ko se proizvajalci lahko izobražujejo.«

RAZPIS

Gostinska šola v Celju razpisuje za drugo polletje tekočega šolskega leta vpis v:

1. REDNI ODDELEK ZA ODRASE
2. 8-TEDENSKI TEČAJ ZA POMOŽNE KUHAJE IN NATAKARJE
3. 2-MESEČNI TEČAJ ZA PRIVATNE GOSTILNICARJE

Pogoji: uspešno končanih 8 razredov osnovne šole, redna zaposlitev v gostinstvu, veselje do gostinskega poklica in ustrezno zdravstveno stanje.

Kolkovane prijave in zadnje šolsko spričevalo pošljite do 24. januarja 1967 na Gostinsko šolo Celje, Titov trg 3.

Pripominjamo, da bomo oddelek za odrasle in tečajje pričeli le v primeru, če bo prijavljenih dovolj kandidatov.

Vse potrebne informacije lahko dobite osebno na šoli ali po telefonu št. 33-24.

IZ PRVE ROKE...

Obvezno zavarovanje po starem

Z UVELJAVITVIJO SPREMENB IN NOVIH PREDPISOV V ZAVAROVANJU BOMO NA ZELJO STEVILNIH BRALCEV NA TEM MESTU POSREDOVALI VSE NOVOSTI V ZVEZI Z ZAVAROVANJEM VOZIL IN OSEB, ŽIVINE IN POSEVKOV, PREMISLIN...

SKRATKA: NASE BRALCE BOMO OD STEVILKE DO STEVILKE SEZNANJALI V ZVEZI Z ZAVAROVANJEM. TOKRAT ODGOVARJA NA NAŠA VPRAŠANJA O OBVEZNEM ZAVAROVANJU VOZIL JANEZ TOMSIČ, SEF GOSPODARSKO RAČUNSKEGA SEKTORJA PRI CELJSKI ZAVAROVALNICI IN ČLAN REPUBLIŠKE KOMISIJE ZA UVAJANJE NOVIH TARIF IN SPREMENB PRI ZAVAROVANJU.

— Tovariš TOMSIČ, tokrat bi nas zanimale spremembe pri obveznem zavarovanju motornih vozil. V teh dneh s namreč v teku registracije vozil in s tem v večini primerov tudi obnovitve zavarovalnih položnic obveznega zavarovanja.

● Pri obveznem zavarovanju ni nobenih sprememb razen ene, ki jo je uvedla celjska zavarovalnica. Ob registraciji vozil lahko lastnik vozila vplača obvezno zavarovanje kar našemu uslužbencu in mu ni treba hoditi na zavarovalnico ter s tem po nepotrebnem izgubljati čas. Poleg tega lahko prav tako že tam dobi za 5 N-din zeleni karton, ki mu služi v inozemstvu kot spričevalo o plačnem zavarovanju.

— Ljudje pogosto zamenjujejo zeleni karton od »roza pole« in menijo, da je to isto.

● Predvsem, kot rečeno zeleni karton služi le kot spričevalo lastniku avtomobila v inozemstvu, da je

zavarovan. Velja pa za vse evropske države in države bližnjega Vzhoda, razen Iraka. Države so na kartonu navedene.

Roza polo pa lahko dobi samo tisti vozniki, ki ima kasko zavarovane poškodbe svojega vozila.

— Doslej naši vozniki, ki so poškodovali vozilo v inozemstvu niso mogli uveljaviti zahtevke v primeru nesreče. Torej je s to »roza polo« to odpravljeno?

● Na to polo dajo tuje zavarovalnice kritje za popravilo voza do voznega stanja. Do voznega stanja pa samo zato, da ne bi nekateri lastniki voza popolnoma uredili, mi bi pa pokrivali škodo. Voz si morajo urediti doma.

— Na kaj vse se nanaša obvezno zavarovanje?

● Obvezno zavarovanje se nanaša samo na poškodbe stvari ali oseb, ki jih je povzročilo lastnikovo vozilo stvarem ali tujim osebam. Zava-

rovanec se legitimira z odrezkom zavarovalne položnice, ki bi jo naj imel praviloma vedno poleg prometnega dovoljenja. To velja za domovino. V tujini pa z zelenim kartonom.

— Kolikokrat zavarovalnica v primeru nesreče povrne pri obveznem zavarovanju škodo? Lani so bile sprejete neke spremembe.

● V domovini je to neomejeno. Do lanskega leta je bilo to omejeno. Na primer za poškodovano osebo največ pet milijonov in za vozilo 500 tisoč starih dinarjev. Za tujino pa zavarovalnica povrne pri obveznem zavarovanju le tri škode.

— Torej pri obveznem zavarovanju ni nobenih sprememb, lastniki vozil pa lahko vplačajo to zavarovanje v vseh krajih, kjer vozila registrirajo?

● Tako je. Pri obveznem zavarovanju ni nobenih sprememb, medtem ko je kasko zavarovanje spreminjeno. Pri tem zavarovanju so sprejeti ostriji ukrepi pri likvidaciji in povečanju škod.

PRIHODNJIČ BO O KASKO ZAVAROVANJU (CELOTNI POVRNITVI ŠKODE) ODGOVARJALA NA NAŠA VPRAŠANJA VIDA DOBNIK, SEF ODDELKA ZA IMOVINSKA ZAVAROVANJA.

Profesor Jože Trobej

V torek, 10. januarja smo pokopali Jožeta Trobeja, bivšega profesorja na gimnaziji v Celju. Pokojnik je bil rojak iz Saleške doline in je obiskoval gimnazijo v Celju. Ze kot šestoselec je moral v prvo svetovno vojno. Po končani vojni in po razpadu Avstroogrske monarhije se je vrnil na gimnazijo in maturiral leta 1919 med prvimi maturanti na popolni slovenski gimnaziji. Po maturi se je posvetil prosvetni službi. V Zagrebu je na Višji pedagoški šoli štiri leta študiral matematiko in fiziko, nato pa postal profesor na učiteljski v Mariboru, kjer je deloval vse do leta 1941. V drugi svetovni vojni je prišel v nemško ujetništvo, ko pa je bil izpuščen je nekaj časa poučeval na srednji šoli v Fürstenfeldu, od tu pa je zaradi demociacije prišel v zapor in bil obsojen na smrt. Ustreljen bi moral biti 7. maja 1945 toda 2 dni prej so ga osvobodili Angleži.

Po osvoboditvi je prišel službovat na gimnazijo v Celje. Tu je več let vodil tečaj za izobrazbo članov JLA in bil tudi vodja predmetne komisije za matematiko in fiziko. Nekaj časa je deloval tudi na celjskem učiteljski. Za njegovo zrahljanje zdravje je bila to težka obremenitev, vendar je vse delo opravljal z dobro voljo in z njemu lastno vztrajnostjo. Kot človeka odklikuje Trobeja kremenit značaj, močna volja, veselje do dela in ljubezen do mladine. Kot učitelj je bil pri dijaki priljubljen, saj je znal z njimi ravnati tako, da so v njem videli ne samo strogega učitelja, temveč tudi dobrototnega prijatelja. Odklikovala ga je izredna pedagoška sposobnost in spretnost v metodičnem podajanju.

Z njegovim odhodom z gimnazije ob upokojitvi pred 6 leti se je zelo občutila vrzel v profesorskem zboru, saj ga je zapustil dober in iskren tovariš in odličan vzgojitelj. Z njegovo smrtjo pa ni doživela udarca le njegova družina, temveč tudi njegovi stanovski tovariši, prijatelji in znanci. Vsem bo ostal v neizbrisnem spominu.

Ivan Mlinar

Jože Belak

V soboto, 7. januarja, je smrt iztrgala iz naše srede tovariša Jožeta Belaka, upokojenega strokovnega učitelja predvojaške vzgoje na gimnaziji v Celju. Vse njegovo življenje je bilo nepretrgan boj za življenjski obstoj. Rojen je bil 8. marca 1913. leta na Pilštajnu v malokmečki družini. Po končani podoficirski šoli je končal tudi vojno-tehnično šolo. Ob nemški okupaciji je bil v ujetništvu, odkoder se je vrnil domov maja 1942. leta. Po vrnitvi iz vojnega ujetništva je živel nekaj časa pri starših kot brezposeln in je pomagal delati na posestvu. Nato se je povezal z OF in šel 1944. v partizane. Tudi po osvoboditvi je ostal v vojski do demobilizacije 17. maja 1946. Dve leti nato je delal kot knjigovodja v Državnem zavarovalnem zavodu v Celju, 10. oktobra 1948. leta pa je bil premeščen na tedanjo I. gimnazijo v Celju kot strokovni učitelj za predvojaško vzgojo. Tudi v času službovanja na gimnaziji se je marljivo strokovno in pedagoško izpopolnjeval, imel dober učni in vzgojni uspeh in sam discipliniran je znal vzdrževati tudi disciplino pri učencih, do katerih je imel neposreden in human odnos. Požrtvovalno je skrbel za gimnazijski kinoprojektor in predvajal otroške kinopredstave. Na terenu se je udeleževal kot politični delavec in odbornik strokovnega združenja ter imel vrsto drugih funkcij. V priznanje za dolgoletno delo je dobil medaljo zaslug za narod in medaljo za vojne zasluge ter okrog 10 zahvalnih diplom v okrajnem, republiškem in zveznem merilu.

1964. leta je Jožeta Belaka napadla neozdravljiva bolezen, zaradi katere je bil invalidsko upokojen. V pokoju pa je njegovo življenjsko voljo slabila tudi težka skrb, kako bo živel njegova družina.

Z Jožetom Belakom izgublamo človeka, ki je zaradi svojih spoštovanja vrednih lastnosti, kot so skromnost, poštenost, delavnost in zaupanje v sočloveka, zadolžil vse nas, da ohranimo spomin nanj.

Ivan Grobelnik

Kako dolgo bomo še upali s Cankarjem:

»...da napoči zarja tistega dne...«

Druženim službam sedanjí čas ni naklonjen. Zaostritve v proračunih vnašajo dokajšnjo negotovost zlasti za tiste ustanove, ki so medobčinskega pomena. Ali se bodo občine odločile, da sofinancirajo njihovo dejavnost ali bo največji del finančnega bremena ostal na ramenih matične občine — ali bo kako drugače? Med najpomembnejše kulturne ustanove v celjskem območju sodi Slovensko ljudsko gledališče v Celju. Maloštevilni kolektiv si zelo prizadeva, da bi opravičil svoj obstoj. Kljub temu pa ga še vedno bremenijo težave. O njih govori tudi naš razgovor z upravnikom gledališča Slavkom Belakom.

Reforma je večino kulturnih ustanov postavila v težaven položaj. Kaj najbolj obremenjuje gledališče?

Tretman gledališča in vrednotenje dela gledališčnikov nasploh. Vendar je to problem, ki je toliko star kot naše gledališče. Z drugimi besedami: sama reforma gledališča ni postavila v težaven položaj, saj je že pred njo bilo v dosti težavem položaju — pes, ki ga tepe mnogo palic, se komaj zmeni, če ga začne tepsti še ena nova. Če hočete krajši odgovor: obremenjuje nas dejstvo, da je reforma še vedno samo gospodarska, prav nič pa — družbena.

V zadnjem času marsikje slišimo, da bi se morali odločiti, če si ob narodnem dohodku, ki ga ustvarjamo, lahko privoščimo tolikšen obseg kulturne dejavnosti. Ali menite, da smo že dovolj kulturni?

Na to vprašanje odgovarjam s proti vprašanjem. Zakaj nihče ne vpraša, ali smo ekonomsko dovolj močni, da si ob narodnem dohodku, ki ga ustvarjamo, lahko privoščimo: spent dvorano, troje svetovnih prvenstev v enem letu, viadukt Peračico...

itd. ... zakaj se o tem vprašujemo samo pri kulturi? In vendar je prav kultura tista, po kateri se vrednotijo čas in ljudje.

Kot kaže si bodo morale kulturne ustanove iskati lastne vire dohodkov. Kateri so poleg občinstva vaši lastni viri?

Gledališče živi za občinstvo in zaradi občinstva, zato je občinstvo tudi edini vir njegovega obstoja. Gledališče je lahko idealno subvencionirano pa lahko kljub temu odmre, če nima občinstva. Take smrti se naše gledališče ne boji: v letu 1966 smo imeli 71.159 obiskovalcev in to kljub subvenciji, ki je bila daleč od idealne. In morda ne bo odveč še podatek, da smo v preteklem letu dosegli 28% skupnega dohodka iz lastnih virov.

Ali se vam zdi, da gledališče več da kot dobi?

Težko je odgovoriti na to vprašanje, ko vemo, da je gledališče v naši družbi dokaj razvrednoteno. Gledano z evropskimi merili — tako v primerjavi z Vzhodom kot z Zahodom — da je gledališče veliko, prejema malo.

Kaj si obetate od medobčinskega financiranja?

Teoretično veliko, praktično nič: sodeč po rezultatih dosedanjih dogovorov (za te vemo sa-

mo posredno od predstavnikov občin v krajih, kjer gostujemo) bodo zaradi teh dogovorov verjetno zamrli dosedanjí aranžmaji naših gostovanj. To pa pomeni manjši dohodek gledališča in s tem večji pritisk na občinski proračun.

Kakšni kriteriji bi po vašem mnenju morali odločati, koliko sredstev naj bi dobila kakšna kulturna institucija?

Samo pogodbe in realizacija pogodbenih obveznosti. Toda za take kriterije je potreben jasn koncept razvoja kulturne dejavnosti in sredstva, ki ne bodo dovoljevala obstoječe negacije načela »vsakemu po delu«, ko smo za presežene delovne obveznosti prejeli manj sredstev. To je tudi edina pot iz dosedanje še vedno obstoječe administrativne delitve subvencij.

Ce bi o delitvi odločali vi, kako bi delili?

Predvsem ne bi delili. Zakaj govorimo povsod o nagrajevanju po delu, pri delavcih kulturnih dejavnosti pa samo o dodeljevanju, kot da delo le-teh ni delo vredno plačila. Kako dolgo bomo še upali s Cankarjem: »da napoči zarja tistega dne, ko naša kultura ne bo več krizantema siromakova, temveč bogastvo bogatega!«

Foto-klub v Slovenskih Konjicah je bil pred leti precej znan, a zlagoma je njegova dejavnost zamrla. Pred nedavnim pa so se konjiški fotoamatrjerji znova zbrali in začeli z oživilno dejavnostjo. Ob svoji obletnici obstoja so pripravili medklubsko razstavo fotografije, kjer je sodelovalo dvajset slovenskih foto klubov. Med razstavljalci je bilo tudi dosti domačih del, vsekakor pa je očitno, da bodo zdaj konjiški fotoamatrjerji spet skrbeli za svoj sloves. Na fotografiji: vhod v razstaviščni prostor v kulturnem domu in del razstavnega prostora. Razstavo fotografij si je ogledalo veliko ljudi, vsekakor pa vsa konjiška šolska mladina.

ZK pred konferencami

(Nadaljevanje z 2. strani)

1. Z reformo postopno sproščamo delovanje nekaterih zakonitosti. Pri tem je najpomembnejše uvajanje blagovno-tržnih odnosov v gospodarstvo. Svobodnejši trg naj vrednoti in realno ocenji vrednost posamezne proizvodnje. Trg naj odreja cene in s tem položaj posameznih delovnih organizacij in panog gospodarstva med seboj. Postopno torej odpravljamo vmešavanje »države« (državnega aparata) in planskih državnih organov. V zameno za to pa uvajamo element trga, ki bo bolj objektivno »izmeril« in ovrednotil, kot v državnem organu posamezni referenti, ki še vedno »krojijo« (ker še vedno nismo spustili cen) usodo posameznih podjetij in panog. Uveljavljanje trga in njegovih zakonitostí v gospodarskem razvoju pa ni enostavno. Z reformnimi ukrepi smo začeli odpirati proces njegovega postopnega uveljavljanja.

Kako bo trg zaživel, je odvisno od mnogih faktorjev, zlasti pa od raz-

položljivih materialnih in deviznih rezerv.

2. Uvajanje blagovno tržnega gospodarstva je najtesneje povezano in lahko resnično učinkuje le, če je »doma« tudi pri nas prisotno tuje tržišče. To se pravi: z reformo težimo, da odpremo meje in na ta način »prisilimo« naše gospodarstvo, da bo v borbi z mnogo težjimi pogoji, ki jih narekuje tuji trg, proizvajalo čim cenejše in kvalitetnejše. Tudi ta odločitev poraja mnogo nerazumevanja, saj smo v preteklosti lahko prodajali na našem zaprtem trgu skoraj vse, karkoli je kdo proizvedel in neodvisno od cen in kvalitete. To pa ni več mogoče. Naše gospodarske zmogljivosti so prerasle potrebe domačega trga. Zato je prav to tudi osnovni vzrok za odločno vključevanje Jugoslavije v mednarodno delitev dela.

3. Tretji bistveni element reforme se nanaša na programiranje in sploh usmerjanje razvoja. Prej smo bili navajeni na zelo konkretno in čvrsto planiranje »države«. Planirali

smo pretežno od zgoraj navzdol. V pogojih blagovno tržnih odnosov pa dobiva država drugačno vlogo. Blagovno tržno gospodarstvo terja zelo samostojne delovne organizacije, ki se samostojno odločajo glede svojega razvoja (enostavna in razširjena reprodukcija). V takih pogojih usmerja družba razvoj le z ekonomskimi sredstvi in ne administrativnimi ukrepi (torej davčno politiko, kreditno politiko, politiko carin itd.). Ekonomska usmerjanja pa slonijo na znanstvenih spoznanjih o možnostih ekonomskega razvoja. Programiranje torej ostaja bistvena komponenta socialističnega razvoja. Toda z reformo spreminjamo v osnovi oblike usmerjanja in programiranja razvoja.

Reforma prinaša mnoge druge bistvene spremembe, ki pa vsaka zase zahteva svojo razlago v posebnem članku (o tem bi morali več pisati, če želimo razumeti sedanje procese).

(Dalje prihodnjič)

TV od 15. L
do 21. L

NEDELJA, 15. januarja 1967:

9.05 Poročila (Zagreb); 9.10 Kmetijska oddaja (Zagreb); 9.55 Wengen: Slalom za moške — prvič (EVR); 11.30 Tomek in pes — serijski film (Ljubljana); 11.45 Filmi za otroke (Ljubljana); 11.55 Wengen: Slalom za moške — prinos (EVR); 13.30 Tisočkrat zakaj — oddaja za otroke (Beograd); 14.15 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); 16.25 Poročila (Zagreb); 16.30 Pred evropskim prvenstvom v umetniškem drsanju (Ljubljana); 16.50 (Ljubljana); ... Ponavljamo za vas (Ljubljana); 18.20 Staro filigrani (Skopje); 19.00 M. Stanković: Kravata v pisani izloži — mlad igra (Zagreb); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.45 Cik cak (Ljubljana); 20.50 Doba swinga — zabavno gl. oddaja (Beograd); 21.50 Portret slikarja Ivana Lovrovića (Zagreb); 22.00 TV dnevnik (Beograd).

PONEDELJEK, 16. januarja 1967:

11.40 TV v soli: Polarna področja: Antarktika (Ljubljana); 12.05 Krmimo ptice pevke — dodatek (Zagreb); 17.20 Poročila (Zagreb); 17.25 Mali svet — oddaja za otroke (Zagreb); 17.40 Risanke (Skopje); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Lepe pesmi so prepevali — nar. gl. (za Intervizijo); 18.45 Zdravstveni nasveti: Zlatenica (Ljubljana); 19.05 Za danes in jutri (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 TV posta (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.30 TV drama »Skopuh« (Zagreb); 22.30 Biseri glasbene literature — B (Beograd); 22.45 KNJGA, gledališče, film (Beograd); 23.05 TVD (Beograd).

TOREK, 17. januarja 1967:

18.25 Poročila (Ljubljana); 18.40 Torkov večer (Ljubljana); 19.00 Svet na zaslonu — Berlin (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Balada o Moskvi — sovjet. lirčna komed. (Ljubljana); 21.30 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila.

SREDA, 18. januarja 1967:

11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 15.05 Isto (Beograd); 15.00 Smuka za ženske — posnetek tekmovalnj v Schrunsu (Zagreb); 17.05 Poročila (Ljubljana); 17.10 Antarktika — film iz Disnejevoga sveta (Ljubljana); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Zdrženje radovednežev (Zagreb); 19.00 Reportaža (Zagreb); 19.30 Mosaic kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.35 Rezervirani čas — Cirkus Ljubljana (Ljubljana); 21.25 ENA: eni, zab. gl. oddaja (Zagreb); 21.55 Poročila (Ljubljana).

CERTREK, 19. januarja 1967:

11.00 Anglesčina (Beograd); 11.30 Glasbeni pouk (Beograd); 13.50 Slalom za ženske — posnetek tekmovalnj v Schrunsu (Zagreb); 16.10 TV v soli: Pol. področja: Antarktika (Ljubljana); 16.50 Glasbeni pouk — ponovitev (Beograd); 17.05 Poročila (Ljubljana); 17.10 Medveda lovimo — mladinska igra (Ljubljana); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Mladinska tribuna (Zagreb); 18.35 Oddaja resne glasbe (Zagreb); 19.00 Lirika: Socialna poezija (Ljubljana); 19.30 Igra Sonja Argenta — pianistka (Ljubljana); 19.40 TV prospekt (Zagreb); 19.54 Pred evropskim prvenstvom (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.30 Aktualni pogovori (Beograd); 21.10 Telemari; Pimpinone; predstava opere SNG Maribor (Ljubljana); 22.00 Poročila (Ljubljana); 22.15 Svetovno prvenstvo v rokometu — polfinale (Zagreb).

PETEK, 20. januarja 1967:

11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 16.10 Isto (Beograd); 17.05 Poročila (Zagreb); 17.10 Ostrček — oddaja za otroke (Ljubljana); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Brez parole — nato 18.48 Nesrečniki I. d. (?); 19.05 Glasbeni kottiček (Ljubljana); 19.20 Brez parole — mladinska oddaja (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.35 Ekran na ekranu (Zagreb); 21.35 Mojstri liuzurniki biografskega filma: Shakespeare (Ljubljana); 22.35 Zadnja poročila.

SOBOTA, 21. januarja 1967:

16.05 Smuk za moške — posnetek tekmovalnj v Kitzbühnu (Zagreb); 17.15 Poročila (Ljubljana); 17.20 Mis mas in Saš — jutkorna oddaja iz serije Drečček in trije Marsovčki (Ljubljana); 17.40 Kje je, kaj je (Beograd); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Vsako soboto (Ljubljana); 18.30 Koncert za mladino (Beograd); 19.15 Neznani kraji — serijski film (Ljubljana); 19.45 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TVD (Beograd); 20.30 Humoreska Vase Popovića (Beograd); 21.30 Serijski film (Ljubljana); 22.20 Zabavno glasbena oddaja »Nocoj se igramo z Rto Pavone« (Ljubljana); 23.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Nedelja, 15. januarja: 11.00 Napoved časa in programa; 11.05 pogovor s poslušalci: Radio Celje v 1966. letu; 11.20 za nedeljsko razvedrilo; 11.45 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 Stane Verbić — Topovski granate so padale v prazno; 13.00 zaključek oddaje.

V dneh od ponedeljka, 16. do vključno sobote 21. januarja bodo čestitke vsak dan na sporedu od 16. do 17. ure, celjska kronika ob 17.55, obvestila pa ob 17.15. Razen tega bodo še naslednje oddaje:

Ponedeljek, 16. januarja: 17.25 športni pregled; 17.40 Fr. Liszt v besedi in glasbi.

Torek, 17. januarja: 17.25 v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov; 17.40 glasba z izposojenih plošč.

Sreda, 18. januarja: 17.25 iz dela celjske občinske skupščine, 17.35 glasbena medigra 17.45 iz delovnih kolektivov — IFA.

Cetrtek, 19. januarja: 17.25 radijski feljton; 17.40 ansambel Ota Roma s pevci.

Petek, 20. januarja: 17.25 deset minut z zdravnikom; 17.35 za vsakogar nekaj.

Sobota, 21. januarja: 17.25 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 17.40 za prijeten konec tedna.

RADIO - CELJE

NA POBOČJIH CELJSKE KOČE

SODELOVALI BODO NAŠI VRHUNSKI ALPSKI SMUČARJI

20. in 21. tega meseca bo Celjska koč prizorišče 8. republiškega smučarskega prvenstva gozdarjev, lovcev in lesnih industrij. cev, ki ga prireja celjsko društvo inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije. Pokrovitelj bo politični sekretar občinskega komiteja ing. Andrej Marinč.

Tekmovanje, ki se ga bodo udeležili nekateri naši vrhunski alpski smučarji, kot Klinar, Lakota, Stefe, Mulej in drugi, bo imelo značaj zvezne prireditve. Razen tega pomeni nadaljevanje večletne tradicije slovenskega smučarskega športa, potekalo pa bo v veleslalomu in tehki za moške in ženske. O njegovi kvaliteti pričajo že to, da so naši najboljši smučarji izšli prav iz vrst gozdarjev. Kolikor bodo ugodne snežne razmere v dolini, se bodo tekmovalci v tehki pomerili v najbližji okolici Celja, vtem ko bodo v veleslalomu tekmovali na novo urejeni smučarski progi pri Celjski koči. Čeprav pomeni prireditve uradno smučarsko prvenstvo, je posebno raz-

veseljivo dejstvo, kot je v posebni brošuri, izdani v ta namen, zapisal pokrovitelj ing. Andrej Marinč, da ne gre le za vrhunske dosežke, ampak tudi za tovariško srečanje, za uživanje prirode, za zdravje in odih. Morda se prav zaradi te okoliščine tekmovalci udeležujejo vsako leto več tekmovalcev in gledalcev. Ker bo letošnja prireditev v osrčju obsežnega področja, na katerem deluje celjsko društvo inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije, je pričakovati še večjo množičnost.

Po tehnični plati je prireditev storil vse za čim uspešnejšo izvedbo tekmovalstva in je poleg organizacijskega odbora imenoval tudi službe

iz vrst znanih celjskih športnih delavcev, ki bodo tekmovalje vodili. Tekmovalci bodo nastopali v treh starostnih razredih, tako prvoplasirani posamezniki kakor ekipe pa bodo prejeli pokale oziroma priznanja.

ŠPORT V KRATKEM

Pred dnevi so zaključili tečaj za nove vaditelje smučanja. Po izpitu so dobili naziv vadiatelja smučanja Zumer, Kroflič, Grmek in Rozman iz Štor, Samec iz Vojnika ter Ernst, Petelin, Rosina, Cvahte, Ivančič in Vrečko iz Celja.

Na klubskem prvenstvu ZSK Celja v slalomu v nedeljo je zmagal Janko Četina pred Romom, Čatrom, Nunčičem in P. Cetino.

V nadaljevanju občinskega prvenstva v košarki so bili doseženi naslednji rezultati: RK Celje : Gimnazija 36:34, RK Celje : Zalec 27:46, Tehniška šola : Trgovska šola 56:27. Sicer pa je predtekmovalje v glavnem končano. V A skupini je zmagala ekipa Zaica pred Gimnazijo, RK Celje, Štorami in ESS; v B skupini pa je še na sporedu odločilna tekma za prvo mesto med Old boys in KK Celjem. Tretje mesto v tej skupini je zasedla TSS, sledita pa še šola za blagovni promet in pedagoška gimnazija. Finale bo v soboto v telovadnicah gimnazije in Partizan mesto.

Celjska sodniška organizacija nogometnih sodnikov se je pred dnevi znova kvalitetno okrepila. Njen član Franc Rupret je namreč opravil izpit za republiškega nogometnega sodnika.

moda
VOLNA
VESNA
manufaktur
Gale
Torbica
baby
Drogerija
STARI
TRG

RAZGOVOR NA POLZELI

Predvsem nogomet

Oglasili smo se pri predsedniku TVD Partizan tov. Janiju Pukmajstru v Polzeli, ter ga naprosili za nekaj odgovorov.

nekaterih članov društva uporablja telovadnico še šolska mladina pri šolski telesni vzgoji.

Kaj pa finančno stanje?

»Vsako leto nam pomagata predvsem tovarna nogavic in tovarna pohištva Garant bodisi z denarjem ali na kak drug način, za kar smo jim dolžni dosti hvalečnosti. V novem letu želimo, da bi se predvsem povečalo število članstva pa tudi njihova aktivnost.«

T. Tavčar

Kakšna je dejavnost vašega društva?

V našem društvu redno vadita le dve sekciji: nogometna in košarkarska. Občasno vadijo tudi igralci namiznega tenisa in telovadci. V zadnjem času je začela z vadbo tudi ženska telovadna vrsta.

Za katero športno panogo je v vašem kraju največ zanimanja?

»Za nogomet. Nogometaši tekmujejo v I. razredu celjske nogometne podzveze. V jesenskem delu tekmovalstva so pristali na solidnem petem mestu. Poleg te panoge je precej zanimanja za košarko. Vendar je kljub velikemu številu igralcev njihova kvaliteta še šibka za prvenstveno tekmovalje. Pred leti smo imeli tudi smučarsko sekcijo, ker pa Partizan ni vodil evidence oddanih smučarjev, je ostal brez enega samega para.«

Kakšna pa je športna dejavnost pozimi?

»Na Polzeli imamo eno najlepših telovadnic v tem delu Savinjske doline, toda v zimskem času ni izkoriščena tako kot bi morala biti. Razen

KREDITNA BANKA CELJE

razpisuje

1) 3 DELOVNA MESTA ANALITIKOV V KREDITNEM ODDELKU

Pogoji: visokošolska izobrazba in 3 leta prakse na ustreznih delovnih mestih ali višješolska izobrazba in 6 let prakse na ustreznih delovnih mestih;

2) DELOVNO MESTO SVETOVALCA ZA DEVIZNE POSLE

Pogoji: visokošolska izobrazba in 4 leta prakse na ustreznih delovnih mestih ali višješolska izobrazba in 8 let prakse na ustreznih delovnih mestih;

Osebnih dohodki po dogovoru.

Prošnje z dokazili o šolski izobrazbi in zahtevani praksi je vložiti osebno pri naslovu.

Razpis velja do popolnitve delovnih mest.

V nedeljo prvenstvo

V nedeljo bo na smučiščih pri Celjski koči prva letošnja smučarska prireditev večjega formata. Občinska zveza za telesno vzgojo prireja skupaj s celjskim smučarskim društvom občinsko prvenstvo v smučanju, ki se ga lahko udeležijo vsi občani. Tekmovanje se bo pričelo dopoldne ob 10.30. Ubeta pa predvsem zanimivo borbo med mlado in staro gardo celjskih smučarjev.

Smuk v počitnicah

Pred nekaj dnevi so se predstavniki zveze prijateljev mladine, občinske zveze za telesno kulturo in posameznih šol pogovorili o progra-

mu zimovanj med letošnjimi zimskimi počitnicami.

Tako bo na Bohorju od 23. do 28. januarja tečaj za 35 otrok od 11. leta dalje. Tečaj bosta vodila dva učitelja smučanja in vzgojiteljica. Prijave sprejema zveza prijateljev mladine, Gledališka ulica 2.

Za otroke, ki bodo ostali v Celju, pa bodo kot vsako leto organizirali dnevne tečaje v dopoldanskih in popoldanskih urah. Tečaji bodo na bližnjih smučiščih od 23.-30. januarja pod strokovnim vodstvom zborni učiteljev in vadiateljev smučanja pri OZTK Celje, ki je v ta namen osposobila nov strokovni kader. Prijave bodo pobirali po šolah. Medtem ko je cena za zimovanje na Bohorju 130 N-din, je cena za tečaje v Celju 15 N-din. T. G.

Po dolgoletni bolezni je pretekl teden preminil Vladislav Kalapatil — Laci. Njegovo ime je vezano za začetke povojne celjske atletike, ko je bil pravzaprav nepogrešljivi član ekipe kot dolgooprogaš. Tako je leta 1947 skupaj s Štajnerjem, Kranjcem in ostalimi osvojil tudi balkansko prvenstvo v partizanskem maršu in se tako med prvimi celjskimi atleti vpisal med balkanske prvake.

Spričo mucne botezni v zadnjih nekaj letih seveda s športom ni imel več nikakršnega stika, bo pa ostal v spominu starih ljubiteljev atletike kot vztrajen in nadarjen športnik — atlet.

Prvo tekmovalje rokometišev

V torek so rokometiši prvič v novi sezoni preizkusili svojo formo. Nastopili so v nekoliko spremenjeni postavi, z nekaterimi mlajšimi močmi, kar so bili prisiljeni storiti zaradi odhoda Djakiča v JLA in Krelja, ki je zaradi študija prenehala igrati. V dvorani Tivoli so so odigrali dve tekmi. Tekmo z Medveščakom so izgubili z 10:8, s Slovanom pa so, kljub stalnemu vodstvu igrali neodločeno 9:9.

Igralci so pokazali dokaj zadovoljivo formo. Predvsem so se izkazali mladi Levstik, Snedič in Telič.

ŽRTVE PROMETA

USODEN POČITEK NA CESTI

CIRIL ZUPANČIČ je z avtobusom vozil po cesti III. reda Velika vas — Rača v Veliki vasi in zagledal vinjenega JANEZA BRAJDICA, ki je ležal na cesti. Takoj je zavril, vendar vozila ni mogel zaustaviti, ker je bila cesta poleđenata in spolzka, zato je avtobus s blokiranimi kolesi drsel naprej. Prisrebni voznik je uspel zapeljati s prednjimi kolesi tako, da je BRAJDIC prišel med njiju. Zaradi zaviranja pa je avtobus zanesel nekoliko v levo, da je zadnje desno kolo doseglo BRAJDICA in ga potiskalo še šest metrov, dokler se avtobus ni zaustavil. Poškodovanec so takoj prepeljali v zdravstveni dom Krško, kjer so ugotovili, da ima poškodovano glavo in prsni koš.

RAZBIL OGLEDALO OB CESTI

Voznik tovornega avtomobila MARTIN REČIN je vozil po cesti I. reda Čeje—Maribor, ko ga je v Vojniku zaradi neprimerne hitrosti, spolzke ceste in izrabljenih gum na ovinku zaneslo. Zadel je v ogledalo ob cesti, ga podril in razbil ter zdrsnil s ceste na travnik. Telesnih poškodb ni bilo, materialno škodo na vozilu in ogledalu pa so ocenili na 5.000 N-dinarjev.

TRČILA JE V TOVORNIJAK

Proti Jagnjenci je iz Rače vozil s tovornim avtomobilom ALOJZ TITOŠEK. Ko je pripeljal do naselja Njivice, mu je po zasneženih in nepreglednih cesti pripeljala nasproti s osebnim avtomobilom MAJDA BRKIC, ki jo je zaradi zaviranja zaneslo v že stojajoči tovornjak na desni strani ceste. Pri tem so bili laže poškodovani voznika osebne avtomobila, njen sopotnik in otrok. Na vozilih je za 5.000 N-dinarjev škoda.

SREČANJE NA OVINKU

Voznik tovornega avtomobila MARTIN REČIN je peljal iz Solčave proti Lučam, njemu nasproti pa je pripeljal z osebnim avtomobilom JOŽE MALF. Pri srečavanju na ostrem nepreglednem ovinku je zaradi nepazljivosti voznikov, prišlo do trčenja. Telesnih poškodb ni bilo, vozila pa sta poškodovani za približno 2.000 N-dinarjev.

POLEDENELA CESTA

FRIDERIK TRZAN je peljal z osebnim avtomobilom iz Jurklostra proti Rinskim Toplicam. Na nepreglednem ovinku v Lokavcu mu je pripeljal nasproti s tovornim avtomobilom ALOJZ LIPOVSEK. Cesta je na tem delu ozka, poleđenata in ni izpluzena po vsej širini. Voznika sta se zagledala na razdalji 20 metrov, srečanje pa ni bilo mogoče. Oba sta zavirala, vendar nista mogla ustaviti vozil. Tovorni avtomobil je z levim prednjim delom zadel v levi prednji del osebne avtomobila. Pri trčenju sta se laže poškodovala voznika osebne avtomobila in njegov sopotnik ALOJZ SMID. Škodo so ocenili na 3.000 N-dinarjev. Voznika nista kazala znakov vinjenosti.

DOBRA PITNA VODA

GLAVNA SKRB NOVIH VODOVODNIH RAJONOV

V celjskem podjetju Plinarna-vodovod pripravljajo v teh dneh spremembo svoje organizacije, s katero bodo zagotovili večjo učinkovitost poslovanja in rešili potrošnike nekaterih dosedanjih poti in nepotrebnih izgub dragocenega časa. Potem, ko so podjetju priključili v upravljanje nekatere vodovode izven ožjega celjskega območja — Svetino, Štor, Lokrovce — se je njihov delokrog tako povečal, da bi težko zmogli tekoče urejevati številne potrebe samo z enega centra. Z novimi vodovodi pa je prišlo v podjetje tudi nekaj novih problemov, saj so nekateri teh vodovodov že razmeroma dotrajani, drugi pa spet slabo strokovno zgrajeni. Zato so se odločili, da bodo področje, za katerega skrbijo, razdelili v tri rajone: Štorskega, vojniškega in celjskega, ki bo zajemal v glavnem mesto Celje. Meje ostalih dveh pa bodo tekle takole: Štorski rajon bo obsegal Svetino, Štor in del mestnega vodovoda levo od Voglajne — Aljažev hrib, Sel-

ce, Zagrad in Pečovnik — vojniški pa območje od ceste v Trnovlje, Zepino, Trnovlje, Skofjo vas, skratka predel do Vitanja.

V obeh krajevnih središčih bodo uredili tudi sedeže rajonov — v Vojniku v hiši št. 29, v Štorah pa bodo prostor še določili. Osnovna delovna dolžnost ekip, ki bodo delale v rajonih, bo seveda vzdrževanje vodovoda, ker pa je v zunanjih predelih slabo urejena služba servisnih uslug, bodo prevzeli še ta opravila. Torej za popravila pip in nekatera druga dela prebivalcem Štor in Vojnika ter njune razsežne okolice zdaj ne bo treba več v mesto ali k oddaljenemu vodoinstalerju, temveč bodo popravilo lahko naročili kar v rajonski pisarni. Novih instalacij pa tu ne bodo sprejemali. Rajonske ekipe bodo potrošnike preskrbovale tudi s tekočim plinom butan-propan in opravljale regulacijo in priključke teh naprav. Tu bodo naročnikom lahko sestavili tudi kalkulacijo za nove vodovodne priključke in uredi-

li tudi vse potrebne formalnosti za priključitev na vodovodno omrežje. V Celje bodo naročniki morali samo takrat, ko bo treba podpisati pogodbo.

Nekateri kraji, kot na primer Teharje in Kompole, svoje vodovode sami upravljajo. Razumljivo je, da rajonski delovodje ne bodo sprejemali naročil za popravila s teh omrežij. Nekateri se sicer zavzemajo, da bi Plinarna-vodovod prevzela še ostale vodovode, toda v podjetju poudarjajo, da bodo to storili samo po temeljitih tehničnih pregledu, kajti nekateri takih zunanji vodovodov so razmeroma dotrajani, ponekod pa tudi slabo napravljeni.

V zadnjem času, ko se je močno razširilo šušmarstvo, v podjetju tudi ugotavljajo, da so marsikatero vodovodne instalacije v hišah opravljene nestrokovno. Ljudje tako sicer morebiti prihranijo kakšen tisočak, toda marsikdaj se zgodi, da jih prerana popravila stanejo potem dosti več denarja. Zato so se v Plinarni odlo-

čili, da bodo odslej sprejemali prijave za priključitev na vodovodno omrežje samo od pristojnih obrtnikov, ki bodo delo prav gotovo opravili dovolj strokovno. To pa je tudi v skladu z odlokom o vodovodnem redu.

Vse te spremembe in pa težnja, da ne bi bilo treba vzihati števila zaposlenih, bodo povzročile tudi majhno spremembo pri načinu pobiranja vodarine. Potrošniki bodo dobili nov, manj kompliciran obrazec, inkasnat pa jih bo verjetno obiskoval po 10. v mesecu in ne po 1. kot doslej.

Spremenjena organizacija poslovanja pa v teh dneh ni edina skrb delovnega kolektiva Plinarna-vodovod. Zavzemajo se namreč tudi za to, da bi čimprej začeli uresničevati svoj investicijski program, ki predvideva nove objekte v Bežigradu. Če bo to urejeno v doglednem času — zagotoviti bo namreč treba še potrebna sredstva — si bodo oddahnili tudi prebivalci Otoka, kjer bo plinarna opustila svoj dosednji objekt. Čeprav so v kolektivu ustregli prošnji občanov in so proizvodnjo plina premaknili z večernih na dopoldanske ure, pa to prav gotovo ni dokončna rešitev — ali vsaj ne taka, da bi bili ljudje z njo lahko povsem zadovoljni. I. B.

VSAK DAN IZLETI NA

DRSALNO REVIVO V CELOVEC

OD 9. DO 20. FEBRUARJA 1967

Cena izleta iz Celja je 88 N-din za odrasle in 57 N-din za zaključene šolske skupine.

V ceni je vračunan avtobusni prevoz v Mercedesu, skupinski potni list, vstopnica za revivo in vodstvo izleta.

PRESENEČENJE ZA VSAKOGARI!

KOMPAS Celje bo razdelil med udeležence svojih izletov na dunajsko drsalno revivo v Celovcu 30 nagrad — med njimi avtobusni izlet v Carigrad, na Azurno obalo, v Rim itd. NE ZAMUDITE te izjemne prilagoditve in pojdite na ogled revije v Celovec v organizaciji KOMPAS Celje, ki vam tudi tokrat nudi najboljše pogoje.

KOLEKTIVI — rezervirajte si že predčasno pri KOMPASU za ogled revije v Celovcu sodobno opremljen avtobus znamke Mercedes. Za ogled revije nudi KOMPAS Celje kolektivom, organizacijam in šolam posebne ugodnosti! Prijave za ogled revije sprejema KOMPAS CELJE VSAK DAN!

OSTALI IZLETI!

1. 1 DNEVNI IZLET v Trst. Cena po osebi 45 N-din vključno potne listine.

2. V aprilu 1967 potovanje z letalom v MOSKVO in LENINGRAD. Prijave do 25. februarja 1967.

3. 12-dnevno potovanje v aprilu 1967 v JERUZALEM — DAMASK — BEJRUTH — CARIGRAD in SOFIJO. Prijave do 15. 2. 1967.

4. 6-dnevno potovanje z avtobusom v KIM — FIRENZE — BENETKE dne 13. marca 1967. Prijave do 15. 2. 1967.

5. V času od 11. marca 1967 — 10-dnevno potovanje z avtobusom LOURDES — AVIGNON — MILANO — PADOVO. Prijave do 5. marca 1967.

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISCIITE TURISTIČNO AVTOBUSNO PODJETJE KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 1, TELEFON 23-59.

MALI OGLASI

PRODAM

VOZNO KRAVO 8 mesecev brejo prodam. Konrad Fazarinč, Zg. Trnovlje 38, Skofja vas.

HISO z vrhom v Grobelnem, 10 minut od železniške postaje prodam. Grobelno 2.

OPREMO za dnevno sobo prodam. GRUBEN-SEK, Celje, Copova 10 (Otok).

KRMILNO PESO — večje količino prodam: Ivan Antloga, Mala Pircica 12, Petrovče.

JUNCA — voznega, starega 2 leti prodam. Zofka Košec, Glinsko 4, Skofja vas.

ZEMLJIŠČE 5 km iz Celja primerno za ribnik prodam ugodno. Informacije popoldne od 14. do 17. ure. Ivan Sterle, Celje, Na rebu 9 (Jožefov hrib).

KRATEK klavir, dobro ohranjen in malo rabljen električni štečnik Gorenje prodam, zaradi selitve. Vehovar, Oblakova 3.

ZARADI opustitve reje, prodam ugodno 2 prašica za zakol, težka po 140 kg. Celje, Cret, baraka desno pred mizarstvom Stuklek.

BREZHIBNO ohranjen pralni stroj PEREX prodam. Celje, Smrekarjeva 1, stan. 13.

FIAT 600 D 1962 (41.300 km garantiranih) dobro ohranjen prodam za gotovino. Naslov v upravi lista.

I ha zaraščena gozda ob avtomobilski cesti Tabor—Vransko prodam. Naslov v upravi lista.

KOVASKI meh, dobro ohranjen prodam. Celje, Mariborska c. 115.

ZENSKI težji šivalni stroj »CIK—CAK« primeren tudi za moško delo in moški šivalni stroj PHOENIX, oba v dobrem stanju prodam. Karl Gluk, Braslovče 31.

POSESTVO 6 ha z gospodarskim poslopjem prodam za 4.000.000 S-din. Jože Hraštnik, Strmca 55, Laško.

ZARADI opustitve stanovanja prodam ugodno kompletno pohištvo, tudi po kosih in šivalni stroj. Ogled v soboto 14. januarja od 11.—16. ure pri Smid, Celje, Stanetova 19/II.

NEMSKI valilnik »REINHARDT« za 138 jalc, skoraj nov prodam. Angela Pevec, Zalec.

KUPIM

MANJSE stanovanje v Celju ali bližnji okolici kupim. Naslov v upravi lista.

KUPIM dobro ohranjeno karoserijo ali karabolidarino. Fidler, AMD Slander, Celje.

ZAPOSLITEV

SOFER ABC kategorije išče zaposlitev. Naslov v upravi lista.

VARUHINJO k otroku 4 ure dnevno sprejemem. Terzaglavnik, novi blok pri Veterinarski bolnici.

STROJNI knjigovodja z daljšo prakso išče zaposlitev. Naslov v upravi lista.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejme dr. Brumen, Trubarjeva 63 a. Zglasite se popoldne.

STANOVANJE

SOSTANOVALKO sprejememo. Jožica Stilin, Celje, Kovinarska 10.

DVOSOBNO stanovanje v centru mesta (35 m²) zamenjam za trosobnega v centru mesta. Naslov dobite pri »Majolki«.

OPREMLJENO sobo oddam dvetra samskima moškima osebam. Jarbec, Laško, Strmca 4.

SOSTANOVALKO sprejemem. Japljeva 7 (Polule) Celje.

IŠCEM po možnosti neopremljeno sobo v Celju ali okolici. Plačam vnaprej. Pismene ponudbe pod šifro »Dober plačnik«.

UPOKOJENI profesor išče garsoniero ali sobo s souporabo kopalnice. Nudi pomoč pri učenju. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »CENTRALNO OGREVANJE«.

KABINET oddam najraje dijaku-inji. Plačilo začelno vnaprej. Naslov v upravi lista.

V OPREMLJENO sobo sprejemem sostanovalka. Kernnikova ulica 7.

SOBO v Celju iščem. Grem tudi za sostanovalka. Naslov v upravi lista.

GARSONIERO ali večjo sobo iščeta zakonca. Nudita lepo nagrado. Naslov v upravi lista.

DVE uslužbenki — samski iščeta stanovanje sobo in kuhinjo. Naslov v upravi lista.

INSTRUKTORJA matematike iščem. »MATERA«. Naslov pustiti v upravi lista.

PREVZAMEM šivanje in krpanje. Bugarski V. Aškerčeva 12.

KITARISTA in trobentača iščemo. Valentin Stropnik, »Naša knjiga«, Celje.

GARAŽO oddam. Naslov v upravi lista.

ZAPOSLITEV

FRIZERSKA pomočnica išče službo v Celju. Ponudbe na upravo lista pod šifro »SPOSOBNA«.

OBVEŠILO

Ribiška družina Celje obvešča članstvo, da je združila revirja 23 in 24 v en revir. Lov na sulca v združenem revirju je še mogoč.

OBVESTILO

Dimnikarsko podjetje DIMNIKARSTVO CELJE, Zidaniškova 3, zaposli kvalificiranega dimnikarja. Rok prijave je do 15. januarja 1967.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

V zahvali objavljeni v št. 50 Celjskega tednika se pravilno glasi FANIKA DUŠEJ, ne Fanika Dušek kot je bilo objavljeno.

POZIV

k vložiti prijavo za odmero prispevka iz osebnega dohodka in prometnega davka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, prispevka iz skupnega dohodka občanov (osebni dohodek), davka na dohodek od stavb in pristojbine za cestna vprežna vozila,

ROK ZA VLOZITEV PRIJAV JE 31. JANUAR 1967

I. PRISPEVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD OBRTNE DEJAVNOSTI

Prispevni zavezanci zasebnega sektorja in zasebne pravne osebe, ki so v 1966. letu opravljali kakršnokoli gospodarsko dejavnost z namenom pridobivanja dohodkov, ali imeli dohodek od premoženja in premoženjskih pravic, morajo zaradi odmere prispevkov vložiti davčne prijave na predpisanem obrazcu.

Zavezancem, katerim je bil v 1966. letu odmerjen prispevek po pavšalni letni osnovi, ni potrebno vlagati davčnih prijav.

II. PRISPEVEK IZ SKUPNEGA DOHODKA OBCANOV

Prijave za odmero prispevka iz skupnega dohodka občanov morajo vložiti vse osebe, ki so v 1966. letu imele nad 20.000,00 N-din osebnih dohodkov (Uradni list SFRJ, št. 57/65).

III. DAVEK NA DOHODKE OD STAVB

Prijavo za odmero davka od stavb morajo vložiti vsi zavezanci, ki so v 1966. letu imeli predpisane akontacije davka na dohodek od stavb.

Prijave morajo vložiti tudi vsi lastniki etažnih stanovanj.

IV. PRISTOJBINE ZA CESTNA VPREŽNA VOZILA

Lastniki cestnih vprežnih vozil morajo prijaviti vsa svoja vprežna vozila po nosilnosti zaradi odmere pristojbine.

Zavezanec, ki je dolžan vložiti napoved za odmero prispevka oziroma davka, pa je ne vloži v roku, ki je določena v tem pozivu, mora na račun povečanega prispevka oziroma davka plačati še 5% od odmerjenega zneska.

Tiskovine in pojasnila v zvezi z vlaganjem prijav daje uprava za dohodek Skupščine občine Celje, Trg svobode št. 9/II. nadstropje — novi trakt, soba št. 19.

SKUPŠČINA OBČINE CELJE
Uprava za dohodke

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 13. januarja ob 15.30:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. Prvi mladinski in izven.

Nedelja, 15. januarja ob 10:
A. Christie: MISELOVKA. II. mladinski nedeljski in izven.

Torek, 17. januarja ob 17:
A. Christie: MISELOVKA. 3/4 sotski in izven.

Sreda, 18. januarja ob 17:
J. Benavente: MALGUERIDA. Abonma za upokojence. Predpremiere.

Petek, 20. januarja ob 19.30:
J. Benavente: MALGUERIDA. Premiera.

Sobota, 21. januarja ob 19.30:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. Gostovanje v Slovenski Bistrici.

Nedelja, 22. januarja ob 16. uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Gostovanje v Radljah.

TURISTIČNE OBJAVE

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostih mest tudi v zdraviliščih Dobrna in Rogaska Slatina. Rezervacije so potrebne za soboto in nedeljo v hotelih Evropa in Celeia Celje, Savinja Laško, Hotel Pako Velenje in Planinski dom Logarska dolina, Celjska koča in Svetina.

PREVOZNIŠTVO CEST IN SNEŽNE RAZMERE

Vse ceste so prevozne, snežne razmere: Celjska koča 50 cm snega, vlečnica dela, smuka odlična. Svetina 40 cm snega, vlečnica dela. Mozirska planina 70 cm, Ljubno, Mozirje, Gornji grad 15 cm, vlečnice delajo, Logarska dolina 70 cm in Rogla 120 cm snega.

IZLET V ZAGREB IN PTUJ

Olepiševalno in turistično društvo prireja dne 21. januarja izlet v Zagreb z ogledom opere LADY IZ PARIZA, dne 5. februarja pa izlet na Kurentovanje v Ptuj. Prijave v Ptuj. Prijave v Turističnem uradu. Opozorjamo, da je promet na Celjsko kočo ob sobotah, nedeljah in praznikih enosmeren.

KOLENDAR SMUCARSKIH PRIREDITEV

15. januarja občinsko prvenstvo v veleslalomu na Celjski koči; 15

ZABAVNI

HUMORESKA

Fernando Sabina:

OBROK ZA TELEVIZOR

— Ljubica moja, sem dejal, ko sem se zbudil — danes bo prišel inkasant po obrok za televizor. Sama veš, da nam je silvestrovanje izpuhtelo zadnjo paro. Ne bi se rad srečal z njim. Dajva, pričajva se, ko da ni nikogar doma. Naveličal se bo in odšel.

Sklenila sva, da se med tem, »ko naju ne bo doma«, skopava. Slekem sem se, toda žena me je prehitela in se zaprla v kopalnico. No, med tem lahko skuham kavo, sem si dejal in odkrival skozi predsobo, da bi izpred vhodnih vrat vzel mleko. Bil sem nag. Kaj zato, saj bom samo stopil ven... Mlekar je steklenico postavil malo proč od vrat. Previdno sem se ozrl, če je kdo na stopnišču, toda groza... Prepih je med tem s treskom zaloputnil vrata, ki so bila znotraj zaprta s patentno ključavnico. Ves prestrašen sem zvonil. Zaman. Prisluhnil sem. Sum tuša je ponehal. Žena je mislila, da sem inkasant. Zvonil sem in tolkel po vratih, klical. Nič. Bolj sem razsajal, bolj tiho je bilo v stanovanju... V pritličju sem slišal, kako se zapirajo vrata dvigala. To bo inkasant. Skočil sem in se skrivil za ograjo med nadstropjema. Ni bil inkasant, lift je zdrsnil mimo mojega nadstropja. Spet sem bil pri vratih, klical, moledoval, razbijal, zvonil... Zdaj so se začeli koraki od zgoraj. Obupaval sem. Pritisnil sem na gumb dvigala in skočil v kabino. Zgornji sosedje so šli mimo. Kakšna sreča, da so se namenili peš v pritličje. V naslednjem trenutku je lift zdrsnil navzdol. Nekdo ga je poklical. Pritisnil sem na gumb med nadstropji in ga zaustavil, potem pa vrnil v moje nadstropje. Zdaj sem pred vrati stanovanja vpil, rjul. Pozabil sem na vso previdnost. Nekje za mano so se odprla vrata. Med vrati je stala stara ženica iz sosednjega stanovanja.

— Dobro jutro, gospod, sem dejal ves v zadregi. — Pomislite... Starica je preplašena dvignila roke in začela vreščati:

— Sveti Jožef! Mlekar! Popolnoma nag!

Pobegnila je v stanovanje. Skozi odprta vrata sem slišal, kako vrti številčnico telefona:

— Policija! Pred mojimi vrati stoji nag človek...

Zdaj so tudi drugi sosedje slišali hruseč in vik. Vsa vrata mojega nadstropja so se zapovrstjo odpirala — razen, seveda, vrat mojega stanovanja.

— Nek norec!
— Seksualni blaznež. Pomoč!
— Strahota!

— Ne glej tja, zginj v stanovanje!, je spodil sosed svojo hčerkico od vrat.

Naposled je tudi moji ženi razvednost prepočila strah pred inkasantom. Odprla je vrata. Kot veter sem planil v stanovanje, se oblekel v pižamo. Bil sem ves iz sebe. Sosedje! Kaj bodo rekli! In tista babnica je morala poklicati policijo...

Pozvonilo je. Policija, kdo drugi? Ni mi bilo treba hliniti skeanca. Ves prepaden sem odprl vrata.

Med vrati je stal inkasant. Nudil mi je desnico v pozdrav, z levico pa mi je ponujal koledar firme, ki jo je zastopal:

— Srečno novo leto! Prišel sem, da me ne bi čakali. Danes ne bom pobiral obrokov. Pozabil sem blok s priznancami. Saj veste, silvestrovali smo, — se je kdo ve zakaj v zadregi opravičeval in mi stresal roko.

KO JE BIL MARIBOR REŠEN...

Po končani prvi svetovni vojni so zastopniki velesil — zmagovalci na mirovni konferenci v Parizu odločili zlasti tudi o poteku novih državnih mej. Ameriška mirovna delegacija je v začetku januarja 1919 odposlala na Dunaj svojo strokovno komisijo, ki jo je vodil univ. profesor Coolidge. Ceprav je imela le študijsko-preiskovalno nalogo, je komisija poverila svojega člana podpolkovnika Milesa z vlogo razsojevalca v razmejitvenem sporu med Avstrijo in našo državo. Miles je hitro podlegel avstrijsko-nacionalnemu vplivu in je svoji delegaciji priporočil demarkacijsko črto od Uršlje gore po vrhovih Pohorja mimo Hoč in južno od Radgone. — Razmejitveno vprašanje v štajerskem Podravju je bilo dokončno rešeno šele v zadnjih

SLIKA IZ MLADIH DNI DANAŠNJIH DEDOV

dneh avgusta 1919, vendar Milesovo stališče ni našlo upoštevanja. Za Celovško kotlino je bil odrejen plebiscit. Maribor pa je pripadel Jugoslaviji največ po zaslugi našega gene-

rala Maistra, ki je s svojimi slovenskimi borci že v novembru 1918 v drznem podvigu razorožil nasprotnika ter dal vojaški in civilni upravi Maribora povsem slovenski značaj.

— Na sliki: prihod ameriškega delegata podpolkovnika Milesa v Maribor 20. januarja 1919. V ozadju na sredini naš general Maister. M. R.

AA SKORAJ DRSAJKA ŠTEVILKA ENA

Začela sva po nemško, nadaljevala in končala pa v češkem in slovenskem jeziku; vsak v svojem. Sprva je šlo težko, zato sva si bolj, kot je v navadi, dopovedovala, mahala z rokami in podobno. Pa je šlo in oba ter vsi, ki smo sedeli okoli mize, smo bili zadovoljni. Tako smo se zmenili po slovenski...

Kod pred leti vitka Milena (zdaj nastopa v prvi skupini Dunajske drsalne revije), je zdaj navdušila nekoliko bolj okrogla, a zato nič manj simpatična Alena Augustova. Milene se je prijel vzdevek »mačka«; toda bolj bi ji pristojala bolj ljubkovalna beseda; Aleni pa pravijo »knečiček«. To morda zaradi znanih čeških

cmokov in najbrž zaradi tega, ker je bolj okrogla.

— Ste dolgo na Dunaju?
— Ne, zdaj šele prvo leto. Pogodbo z Dunajsko drsalno revijo pa imam za dve leti.

— In potem?
— Upam, da bom ostala še precej let tu.

— Vam je všeč novo delo?
— Ljubim drsanje in dobro sem se znašla v novem okolju. Sicer pa nisem sama. V tej skupini nas je 15 čeških deklet.

— Zakaj toliko?
— V Pragi se je skupina drsalne revije razšla, pa smo odšle sem.

— Ste imeli doma zaradi tega težave?

— Ne, prav nobenih. Le češki drsalni zvezi moram od zaslužka odvajati 5%.

— Vas lahko vse vprašam?
— Vse, je potrdila v češčini in se spet zasmejala.

— Ste v družini edini otrok?
— Ne, imam še brata, ki je tri leta starejši.

— Oh, potem ima 18 let.
— Hvala za kompliment. Vendar jih imam 21.

— Lažete! Ne verjamem!
Pa je potegnila legitimacijo in dokazala svojo mladost.

Medtem smo dobili narezek, kruha, vina... Nazdravili smo si po naše; mi vzeli kruh po naše.. ona pa — nič.

— Ne jeste kruha?
— Ja, ja... že, toda zaradi linije... Pa so se spet zasvetile njene velike rjave oči.

— Vi ste tu, kaj pa ljubezen?
— Fant je ostal v Pragi.

— Vam je težko zaradi tega?
— Je, pa drugače ne gre.

— Koliko zaslužite?
Malce je prišla v zadrego, pa se je hitro znašla:

— Zdaj, na začetku, manj kot že dolgoletni solisti v reviji. Z leti bo boljše.

— Kaj delate v prostem času?
— Ga pravzaprav nimam. Do premierske predstave, ki je bila v Passau, smo veliko trenirali, zdaj pa spim vsak dan do dvanajstih, potem pa so tu že priprave za nastop.

— Na ledu kažete vedno vesel in nasmejan obraz. Ste takšni tudi v resnici takrat?
— Ne vedno. Utrujenost moram zakriti in biti vedno vesela, čeprav to v notranjosti nisem.

Tako je tekel razgovor z Alenko Augustovo (mi smo jo namreč prekrstili v Alenko). Bil je

pristrčen. Vmes smo nekajkrat trčili in globoko nagnili četrtlitrške kozarce, polne belega vina. Kot na ledu je bila sproščena tudi zdaj.

Veseli smo bili srečanja z njo. Navdušila nas je na ledu in navdušila tudi pri mizi. Prepričan sem, da bo tudi vse tiste, ki si bodo revijo ogledali bodisi na Dunaju ali od 9. do 20. februarja v Celovcu. Alenka je mojster svoje poklice, je odlična drsalca. V svoji domovini je bila lani druga. Tu, na Dunaju pa se ji odpira pot prve drsalke znane revije. Da bi kmalu to tudi postala!

Težko smo se poslovili, zato pa toliko bolj od srca zaželeli vse najboljše v novem letu.

M. Božič

Muzikalne banane

Nek avstralski farmar je prišel do prepričanja, da banane hitreje in bolj rastejo, če jim v času rasti igra glasba! Farmar, kličejo ga Tedd Hemm, je častnikarjem povedal, da je njegov sin v sadovnjaku banan postavil nekaj zvočnikov, iz katerih nenehno odmeva glasba, ki pa mora biti stalna, preprosta in vedno v določenem razponu glasov. Med palmami, vsi vemo, da banane rastejo na palmah, je ena, ki je izrazito glasbeno nadarjena, saj je dala neverjetno bogat plod, kakršnega še ni bilo.

Novinarji so menda pozabili vprašati farmarja, če glasba morebiti ne vpliva tudi na njegovo domišljijo.

TIHOTAPITI
KURJI
KREMPLEJI
IN
MAČJI
KAŠELJI
TUKAJ
NEKDO
HREPENI
PO
SVOBODI!
KOT
PRAVIŠ
FANT!

— Glej no, vidva sta še tu! Mislila sva, da so že vsi odšli!
— Midva pa sva mislila, da sta šla kuhat zajtrk, ko vaju tako dolgo ni bilo v sobi.

**IZZREBANI REŠEVALCI
NOVOLETNE NAGRADNE
KRIZANKE**

Izmed številnih prispelih rešitev noveletne nagradne križanke je komisija, sestavljena iz redakcije in uprave CT ter predstavnika DU Celje, izrebala pet reševalcev, ki so poslali pravilno rešeno nagradno križanko.

Prvo nagrado, 200 N-din, prejme Avgust Pikel, Celje, Ložnica 10; drugo nagrado, 100 N-din, Slavka Kampos, Zalec, soseska Ložnica, stolpč 1; tretjo, četrto in peto nagrado po 50 N-din pa prejmejo: Jože Rajtmajer, Maribor, Dalmatinska 46; Božidar Ravnikar, Celje, Linhartova 2; Jadranka Koprivica, Celje, Na otoku 15.

Izrečani reševalci bodo prejeli nagrade po pošti.

KRATKE

GOSPODARJEV PES

Dekle jezno pripoveduje moškemu iz iste hiše:
— Vaš pes me je maloprej utgriznil v nogo!
— Glej ga no, kdo bi si mislil, da je tak sladkosec?

DOKAZ

Celjan je vprašal Laščana, če je res, da so ob zadnji poplavi imeli vodo v hišah.
— Res je, pravi Laščan, saj smo v mišolovki našli ribo!

DOLROTA JE SIROTA

Laščani so prikrojili svetopisemski pregovor: Ti njega s kruhom, on tebe s kamnom. Laška verzija pravi:
— Ti Celjane s prispevki za regulacijo, Celjani tebe s poplavami!

NA RAVNI NACELNOSTI

— Ali veš, zakaj mislim, da so si lastili privilegije samo tisti, ki so na čelu?
???

ČE BI ŽIVEL, BI KEOPS NAPOVEDAL VOJNO RDEČEPOLTIM MAJEM

**MEHIŠKE
PIRAMIDE**

Turistični »BUM«

Piramide niso »rasle« samo v Egiptu. Tudi nad 1.500 let stara majevska in azteška kultura v Mehiki jih je zapustila, med njimi tole na naši sliki, ki je visoka skoraj toliko kot Keopsova v Egiptu. Ze zdaj je imela ta piramida sonca in meseca desetstisoče obiskovalcev, toda Mehikanci so sklenili, da mora zasenčiti tri egiptovske pri Gizah. Letos bodo tu prirejali predstave »zvoka in svetlobe«. Nacionalna filharmonija bo prirejala koncerte ob sijajni aluminiaciji piramide, ki jo bodo oživljali v stare majevske nošnje odeti statisti, katerih bo nad 300.

Mehika je vsa preprejena s starinami, veličastnimi templji, izumrlimi mesti izumrlih ljudstev. Večinoma so ti spomeniki daleč od prometnih sredstev in civiliziranih naselij. Največ jih je v pragozdovih. Graditi ceste, hotele, bi bilo predrago. Zato so Mehikanci rešili zagato z zasilnimi letališči za aero-taksije. Takih travnatih letališč so doslej zgradili že tisoč — skoraj pri vsakem ogleda vrednem zgodovinskem spomeniku davne visoke ameriške kulture pred odkritjem tega kontinenta. Da bi bilo to bogastvo zgodovinskih spomenikov boljše doumljivo, naj povemo, da ima Mehika 11.000 arheoloških centrov in točk.

Mehika ima zgodovinsko bogastvo, ki ga nimajo ZDA kljub svoji dolarski bogatiji. Največ gostov prihaja v Mehiko ravno iz ZDA, toda tu pustijo pre malo denarja, ker ga enostavno ne morejo zapraviti. Mehikanci so, tako kaže, na pravi poti, da bodo kulturno navrtali žepa severnim sosedom v gosteh. Zakaj ne? Grki, Italijani, Egipčani, vsi deliči ostankov nekdanjih kultur so

Previdno in tiho sem se kradel po hosti kot tat... Sicer sem tudi bil na tem, da postanem tat. Sem in tja me je zapekla vest. Gozd je bil last mojega šolskega tovariša. To je že druga stopnja pekoče vesti. Prva je, če kradeš neznanca.

V opravičilo naj povem, da me je kolega prosil za čisto majhno, majčkeno in čedkano smrečico — za novoletno jelko, saj veste, vsak si želi ta okras v hiši. A ker tako majčkenih, čisto majčkenih na trgu ni bilo, sem zašel na križva pota...

Dobro sem vedel, kje je moj šolski tovariš pogozdil travnik v potu svojega obraza... Samo eno, sem se tolažil, koliko so jih pomandrali lovci, koliko populile gozdne živali. Vest pa: saj je že te škode dovolj, zdaj pa še ti, in šolskemu tovarišu?

Zakrknil sem se vase. Kljubovalnost je zmagovala. Htél dirja, saj nisem taka mevža?

... Vsa čast šolskemu kolegi. Rešil si mi mojo čast. Vedno smo občudovali tvojo zdravo pamet, čeprav si se v poštevanki rad motil...

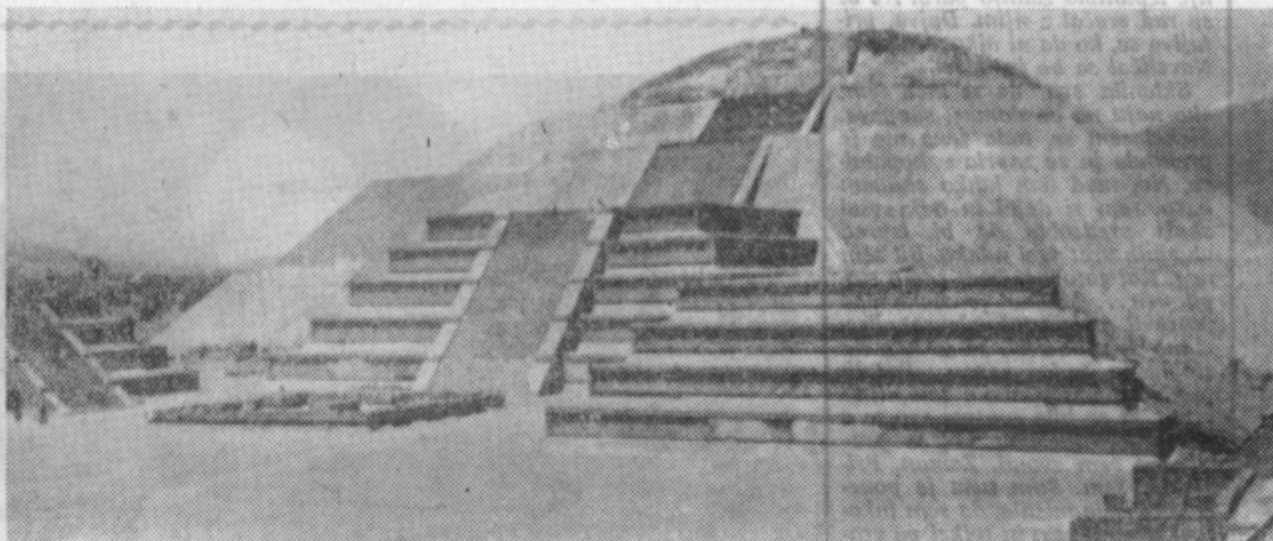
**Le rasti, rasti,
smrečica**

Gledal sem jih, ogledoval, plešal okoli njih, toda nobena ni bila taka majčkena, čedna smrečica. Vse so bile invalidi. Kot bi

VELJA KOT DOBER NASTVET KMETOVALCEM IN GOZDARJEM

divjala bitka po tej gozdni jasi. Vsaka tretja vejica je manjkala

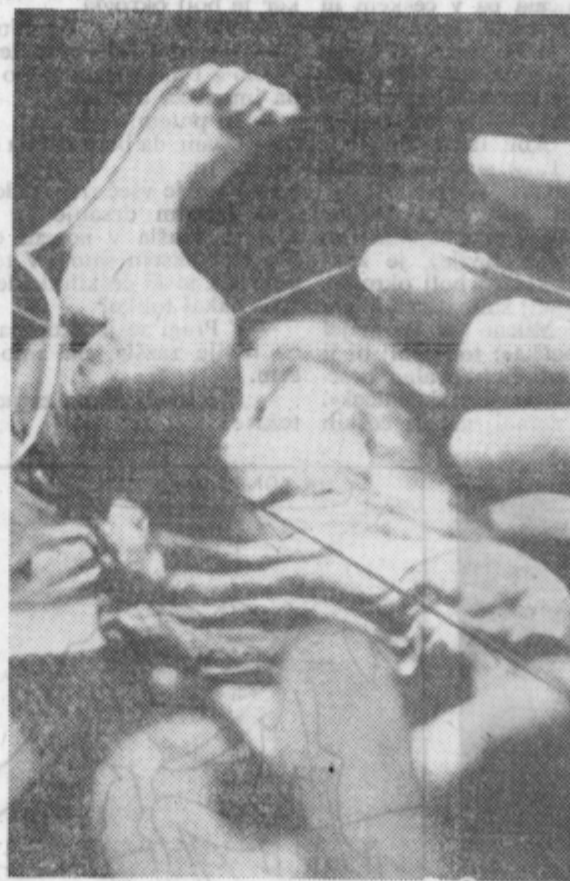
— skratka, bila je enostavno odrezana... O ti nabrit sošolec ti. Ko smo v šoli prebirali mohorjev koledar, nikakor nisi mogel razumeti, da se črnske žene grdo popačijo, iznakazijo svoje obraze, da bi bile »lepe«. Ni se ti, ali pa se ti je posvetilo, da niso hotele toliko biti lepe, kot v miru v domači vasi. Grdo iznakazjenih deklet sosedna plemena niso ugrabljala... Nikar se ne sprevedaj, sošolec moj, da se nisi spomnil na tiste iznakazene črnke, ko si šel v svoj gozd in porazal smrekicam vejice, da bi ne bile lepe. Zaradi tistih nekaj vej bodo vseeno zrasle. Nekoč bodo velike in vitke smreke in varne pred tatovi, kot sem jaz. Odrasle smreke nihče ne krade za novoletne jelke. Privoščim ti, dragi sošolec, da boš imel srečo, če boš kdaj ukradel kakšno smreko — logarju. Pa srečno novo leto!

znali že davno uspešno prodajati »blago«, ki ga nihče ne more odnesti in ki so jim ga nakopčili davni predniki, ki pa seveda niso niti sanjali o tem, kakšno doto zapuščajo.

Mehikanci so pravzaprav že veliko zamudili. — Morda pa vendar niso. Ostanke starih kultur v Mehiki so dejansko še deviški, to pa utegne pritegniti nase turiste vsega sveta.

Ce bi božji sin sonca Keops še živ, bi gotovo poslal svoje čete nad rdečekezo Maje, da so mu pripravili tolikšno sramoto z nelojalno konkurenco...

Transfuzija otroku

Medicina vedno znova preseneča s svojimi drznimi posegi in bitkami za življenje in zdravje ljudi. Tako je dokaj nenavadno to, kar se je zgodilo na kliniki v San Juanu (v Puerto Ricu).

Amalija Vilegas je rodila doslej sedem mrtvorojenih otrok. Zdravniki so ji povedali, da je vsemu kriv RH faktor, ali poenostavljeno povedano, kri očeta in matere ni ustrezna. Sele osmemu je bilo dano, da živi. Ta sreča je bila mogoča le s pomočjo medicine.

Zdravniki so namreč segli po kirurških nožih. Mati je bila v sedmem mesecu nosečnosti. Ni bilo lahko operirati ženo v tem stanju. Odprli so trebuh, prerezali maternico ter opno, v katerega je bil plod zavit. Uspeli so osvoboditi nožico otroka, ki so mu potem s transfuzijo v veno na bedercu zamenjali vso kri. Transfuzija in operacija je uspela.

Ko se je pacientka zbudila iz narkoze, je bilo njeno prvo vprašanje:

— Je deček ali deklica?

Zdravniki so bili v zadregi. V splošnem razburjenju so pozabili pogledati, saj bi bil to prvi primer, da bi mati vedela še preden bo rodila.

Po treh tednih je Vilegasova dobila normalne porodne krče. Seveda je ves čas ostala v bolnišnici. S carskim rezom so otroku pomagali na svet — bila je deklica.

K vsemu temu je treba povedati tudi to, da je ves potek operacije trajal nad šest ur. Samo transfuzija je trajala pet in pol ur. Najbolj so morali zdravniki paziti, da se ni razlila porodna voda, kajti potem bi bil ves trud zaman.

še preden se je rodil

UŠEL IZ PEKLA

STAR POTNI LIST NIČ NE POMAGA

V neki vasi smo srečali moža, ki je govoril poltomljeno francoščino. Nekaj francoskih besed sem znal tudi jaz. Tako se je prvokrat ponudila priložnost sporazumevanja. Mož je bil zelo prijazen. Pri sebi je imel list, ki bi ga bil moral podpisati, na njem pa je pisalo, da smo metali bombe na nedolžne žene in otroke in še posebej, da me je štab ameriške vojske v to prisilil. Mož je rekel, naj podpišem, toda odkimal sem. Ni me udaril. Dal mi je celo jesti.

Pokazati sem moral že veliko svojih dokumentov, toda nihče jih ni znal čitati. Mož, ki je govoril francosko, je prav tako hotel, da mu jim pokažem. S seboj je imel tudi star nemški potni list. Pokazal sem mu ga, toda to je bila napaka.

O vojni sem imel zgrešene predstave. Mislim sem, če so me ujeli, me bodo spravili v taborišče, tam pa me bodo zasliševali ljudje, ki govorijo angleško. Opazili bodo, da ima moja angleščina trd naglas. Mislim

sem, da me bodo zasliševali in morda opazili, da nisem Američan, ampak kakšni špion ali kaj podobnega. Mislim sem, če bi prišlo do tega, bi jim lahko dokazal, da sem rojen Nемеc. Na žigu bi lahko jasno videli, da

Vsepovsod džungla. Vsako stezo, vsak potok obvladujejo borci Severnega Vietnama. Kdor tu strmoglavi, ima malo možnosti, da se reši.

Silvestrovanje po svetu

Ce izvzamemo nemirno premirje v Vietnamu, so povsod po svetu pričakali Novo leto veselo, hrupno, kot na primer na Trafalgar Sqweru v Londonu, kjer je bila jelka visoka 20 metrov.

● Na ulicah Moskve je bila topla novoletna noč — samo —5 stopinj pod ničlo. Po ulici Gorkega in Puškinovem trgu do zidovja Kremlja je mimo ogromnih jelk potovala atraktivna ruska trojka.

● Na Times Sqweru v New Yorku se je zbralo kakih pol milijona prebivalcev in si čestitalo srečno novo leto.

● Na pariških ulicah so nenehno zavijale avtomobilske sirene, kar je sicer strogo prepovedano. Za miss Francije 1967 so izvolili Jeanne Beck, kmečko hči.

● V Rimu so po tradiciji zmetali na ulice vse nepotrebne reči. Bilanca: 69 ranjenih.

● Na Filipinih in v Manili je slavje terjalo preko 500 ranjenih. Na ulicah Sidneya v Avstraliji — strip teaz.

● V prvih urah novega leta se je v Beringovem morju potopila sovjetska ribiška ladja. Od 100 članov posadke so jih rešili 95.

● V Kalkuti so zažgali stadion, kjer bi morali Indija in Antili odigrati meddržavno tekmo v kriketu.

● V Londonu so iz nekega muzeja ukradli 8 umetniških slik v vrednosti milijon in pol funtov.

● Prvo stavko v novem letu so zaželežili v Spaniji, kjer je 13 tisoč delavcev iz treh madridskih tovarn zahtevalo višje plače.

In tako dalje. Narodi vsega sveta so 1967. leto pričakali v upanju, da bo to leto mirno in da bodo lahko pozabili na skrbi in težave prejšnjega leta. Ali že sam začetek to tudi obeta?

kot bi ustrelil s topom. Spodnji drog na prvem jamboru se je prelomil kot trska in prednje jadro je raztrgalo v cunje. Se preden so si potniki opomogli od strahu zaradi jambora, jih je ne-ljubo presenetilo obupno kričanje ladijskega kuharja, ki je pridivjal po stopnicah h kabinam:

— Goriii! Požar v kuhinji!

Farwell je planil, zgrabil vedro, ga napolnil z vodo, ki jo je val pravkar treščil čez krov in zdivjal v kuhinjo. Nekaj mož je sledilo njegovemu zgledu. Nekaj veder je zadostovalo. Požar so pogasili, toda kuhar je obupal naprej:

— Zdaj ste uničili mojo juho z morsko vodo. Boste jedli ogabno brozgo za kosilo?

Cprav je bil kuharjev obup smešen, časa za smeh ni bilo. Mornarji so se na vse kriplje trudili, da bi popravili razdejanje na palubi pred srečanjem z usodnim Kap Hoornom. Do mraka se jim je bil posrečilo popraviti škodo in tedaj je Farwell v daljavi zagledal obrise Ognjene zemlje. Njegove oči so prvokrat spet videle kopno, kar so izpluli iz bostonskega zaliva.

Zdaj so bili na pragu najhujše preizkušnje. Indijski ocean jim je valil nasproti orjaške valove, ki so bili videti kot nepremagljiv vodni zid. »Ewerett« se je pognala v oviro kot nespametni vojak, ki z razgaljenimi prsi drvi na sovražnikov bajonet. Ladjica se je zavrtela po valu navzgor, zajela na njegovem vrhu in spet z brezglavo hitrostjo zdrvela v globel novemu valu naproti. Farwell se je oklenil jambora in vsakokrat zamižal. Tako krčevito se je držal, da so členki njegovih rok počkali, a vseeno mu je vsak nov val grozil, da ga bo odplaval v razjarjeno morje.

Vihar je jadrnico odnesel nekaj stotin milj predaleč na zahod. Kapitan Henry Smith in njegovi mornarji so se tedne borili z morjem in komaj da so imeli čas za obede, ki so jih použili stoje. Treskalo je, tulilo, premetavalo, grozilo z najhujšim, potem pa je polagoma vihar popustil, valovi so postali nižji, položnejši.

Ko je Farwell spet splezal na palubo, je videl na ograji albatrosa, pernatega znanilca bližine kopnega. Vzpodbudno znamenje.

Aprila se je »Ewerett« zasidrala v pristanišču Valparaiso, kjer so potniki dobili prvo pošto iz domačih mest. Petega junija so prepluli ravnik na zahodni strani ameriške celine. Plovba proti severu je hitro minevala. Družba na ladji je pripravljala program za proslavo dneva neodvisnosti. Praznični dan, 4. julij, so proslavili na palubi. Bili so razigrani, veseli, da so srečno prestali težavno potovanje in da se hitro bližajo svojemu cilju — zlatim obalam zlate Kalifornije.

V San Franciscu ni bilo zakonitega reda, ni bilo organizirane oblasti, ki bi bila kos množici, ki bi tisoče pustolovcev mogla brzdati in voditi. Vsak dan so priplule ladje k obali in moške, prežeti z gorečo željo, da bi čim prej prišli do zlatih rudnikov, so kot nezaježljiv tok drli skozi naselje, ga preplavili do zadnjega koticčka.

Pa niso bili samo novinci tisti, ki so gospodarili po San Franciscu. Tu so bili tudi stari zlatosledci, ki so se vračali s hribov, kjer so se baje naložili z zlatom in ga tu, v San Franciscu, lahko miselno zapravljali. Nanje so čakali kvartopirci, kockarji in drugi lovci na lahko srečo, ki so znali razvneti strasti.

Ko so »Ewerett« privežali k bregu, je med drugim stopil na kopno tudi mlad, novopečen zlatokop, ki je bil doma knjigovodja. Čez rame je imel obešeno velikansko torbo kričeče barve. Razen tega je bil mladenič tako obložen z različnimi pripomočki, da je komaj prestopal. Njegov tovariš, ravno tako iz Nove Anglije, je bil mornariški častnik, vendar je hotel poiskusi srečo kot zlatokop.

Prijateljta sta počasi korakala skozi naselje, ki je bilo v vsem različno od selišč v Novi Angliji. Spotoma sta se ozirala nazaj k pristanišču, kjer so se zibale ladje, zapuščene in izročene viharjem ter ognju na milost in nemilost. Bile so tam stare podrtije in nove ponosne ladjice. Nekatera plovila so potegnili na suho in jih spremenili v pivnice. Jadrnico »Euphemio« je kupila občina in jo spremenila v jetnišnico, ker te ustanove v San Franciscu pred odkritjem zlata ni bilo. Ladjo »Apollo« je nekdo predelal v stanovanjski objekt, »Niantic« pa so zvelikli na vogal Sansomove in Claveye ulice in jo preuredili v skladišče.

»Poglejte si no!, je kričal nek mornar z »Eweretta« in kazal na umazano, plesnivo in razpadajočo podrtijo, ki se je pravkar prizibala v pristanišče. — To je vendar »Aurora«, ki smo jo prehiteli na oni strani celine! Kdo bi si mislil, da bo ta ropotarnica prestala Cap Hoorn?»

Med hišami, ki so bile zgrajene iz nežganih zidakov, ni bilo nobenega prostorčka več. Vsak pedenj je bil pokrit s šotori, pravimi in zasilnimi. Naša znanca z »Eweretta« sta se drenjala naprej. Smeh ju je zvil v pasu, ko sta zagledala pol ducata Indijancev, ki so svečano stopali v gosji vrsti. Obleženi so bili v bele evropske srajce, toda hlač niso imeli, pa so izgledali kot mesečniki, ki so dan zamenjali za noč.

Ko sta se prirnila do skupine bradatih zlatokopov, sta se novinca iz Nove Anglije ustavila. V gruči je bil mož, ki je pridobival zlato na dokaj nenavaden način. Na dnu navpik postavljenega sode je mož imel tri neprozorne kozarce poveznjene navzdol.

sem z ladjo Amerika odpotoval iz Nemčije 6. maja 1957 in se izkrčal v Združenih državah 12. maja 1957. Lahko bi tudi videli, da sem 3. avgusta 1960 v San Antoniu v Teksasu dobil ameriško državljanstvo.

Možu, ki je govoril francosko, sem pokazal dokumente in rekel je, da je tudi sam že bil v Nemčiji. Potem me je slikal. (In neverjetno — s kamero Voigtlander!).

Zdaj, ko je že vse za menoj, mi je prišel v roke članek z dne 26. julija 1966, kjer so pisali o meni. Pisali so, da nisem American, ampak častnik nemške Bundeswehr, kar dokazuje nemški potni list.

Takrat, februarja 1966 o vsem tem nisem nič vedel. Vedel sem le, da me moči vse bolj zapuščajo. Pot je bila brez konca. Hodili smo že deseti, enajsti, dvajseti dan. Potlej se je zgodilo, da so me moji stražarji prepustili drugim stražarjem. Takoj sem opazil veliko razliko med obema stražarjema. Nenadoma sem prišel v roke ljudem, ki so bili videti pripadniki redne vojske. Nosili so zelenkaste uniforme. Končno se mi je posvetilo. Bil sem resnično v Laosu. Vojaki so bili pripadniki Patet Laoa. Pripeljali so me do meje. Zato tako dolga pot. Tu so me izročili Severno Vietnamcem. Z njimi sem šel še dva dni. Zjutraj sem dobil riž in zvečer vodo in riž. Včasih tudi kaj boljšega. Pustili so me celo spati. Stirinajsti dan smo prišli na cilj — v taborišče. Taborišče je bilo iz bambusovih trstik. Vse sam bambus. Odpeljali so me v prostor, zgrajen

iz bambusa in me vrgli na bambusova tla. Roke sem imel zvezane, noge pa vklenjene v klado. Ta je bila zelo težka in je spominjala na srednji vek. Pet mesecev sem imel pred očmi bambus in tisto klado na nogah.

Vojaki, ki so me pripeljali v taborišče, so odšli. Stražarji v taborišču so bili zopet pripadniki Patet Laoa. V prostoru sem bil sam. Okrog je bilo še več podobnih prostorov. Prav ob mojem je bil tak prostor. Ležal sem in napentjal ušesa, vendar nisem nič slišal. Mislil sem, morda je tu notri tudi kdo, ki prav zdaj prisluškuje. Potem sem zakričal: »Jaz sem Dieter Dengler, pilot ameriške mornarice! Jaz sem Dieter Dengler...«

Z druge strani sem zaslišal glas: »Hej, mladenič! Jaz sem Duane Martin, pilot helikopterja. Kako ti gre?»

Glas je bil zelo miren. Zvenel je zapuščeno in tiho: »Jaz sem Duane Martin iz Denverja Colorado. Kako ti je?»

To bi lahko rekel vsakdo. Zatorej je bilo bolje molčati.

Teden dni sem ležal tu, potem pa so me premetili v drugo taborišče. To je bilo povsem podobno prvemu. Tu sem videl še druge ujetnike, šest izčrpanih mož. Z menoj je bil tudi Duane Martin. Medtem ko so drugim nadelili klade na noge, samo ponoči, sva midva ostala v njih tudi čez dan.

Prihodnjic: MAJA, KO PRIDE DEZEVIJE

Ko se je nekaj dni pozneje jadrnica dotaknila pomola v luki San Francisco, je kapitan Smith prebledel kot takrat pri Kap Hoornu. Vsi potniki so se zgrnili na tisti strani ladje, kjer se bok dotaknil kopnega. Malo je manjkalo, pa bi se »Ewerett« prekucnila, in to na koncu svoje poti.

VI. SAN FRANCISCO

Preden je izbruhnila zlata mrzlica je bil San Francisco mirna in nepomembna vasica v zalivu ob Tihem oceanu, zdaj pa je postal središče zanimanja vsega sveta. Množice, ki so se zgrinjale sem, niso našle trdne strehe. Ljudje so nosili s seboj šotore, gradili so si kolibe iz desk, pločevine in lepenke, največ pa jih je bivalo kar na prostem. Rjuhe so si napeli čez količke, da bi jih ponoči čvale pred roso, čez dan pa pred soncem in radovednimi očmi.

Pod enim je bilo suho grahovo zrnce. Mož je hitro in spretno premikal kozarce sem in tja. Možje okoli njega so ugibali, pod katerim je zrno. To so bile stave. Če je uganil zlatokop, je dobil ščepec zlata, če lastnik te hudo preproste igralnice, potem je bilo obratno. Toda mož je bil tako spreten, da se je njegov usnjeni mošnjček polnil mnogo hitreje, kot latvica najbolj srečnega zlatokopa tam zgoraj v hriboh.

— Pravijo, da je v šestih mesecih prišlo petnajst tisoč ljudi v Kalifornijo, — je omenil nekdanji knjigovodja svojemu tovarišu.

— Ko sem bil zadnjikrat v San Franciscu, je pripovedoval častnik z »Eweretta«, je bila vas prazna, ko da bi jo izpraznila kuga. Vsi so odhiteli v hribe, celo župnik je zaklenil cerkev in izginil iz vasi... Danes je vse drugače. Spretni in odušički trgovci ter kockarji zaslužijo tukaj ravno toliko, če ne še več kot zlatokopi tam zunaj... Seveda na mnogo lažji način.

Moža sta spotoma kupila izvod »Alta California«, časnika, ki ga je po vrnitvi z lova za zlatom začel izdajati Kemble, nekdanji urednik »California Star«.

— Rad bi se poskusil v časnikarstvu. Ze od nekdanj imam nagajenje do journalistike, je menil mornar. Toda hip za tem je že spremenil predmet razgovora. Cene, ki so bile razobešene v izložbah, so ju osupnile. Krampi in lopate so bile po deset dolarjev, ponev za izpiranje zlata trideset dolarjev, mesarski nož prav toliko...

Moža sta hotela še na drugo stran ceste. Toda to je bilo težje storiti kot reči. Cesta, če je sploh zaslužila to ime, je bila zaradi minulega dežja pravo blatno močvirje. Nek voznik je divje opletal z bičem, da bi spravil vpreženi muli za korak naprej, pri tem pa je tulili kot obseden. Tam so spet štirje moške napenjali vse svoje moči, da bi dvignili otovorjenega konja iz blata. Zaman... Le kako priti čez? Osupla sta prijateljta opazovala dolgonosega stezosledca, ki je imel ravno tak namen kot onadva, le da je bradač tvegala. Skočil je s te strani na klavir, ki je polomljen tičal v blatu na sredi ceste. Zadonelo je, zacingljalo in zabrenkalo iz vseh strun. Pokrov klavirja je bil gladek kot led. Dolgin se je po dolgem zvrnil v blato in se potem dvignil iz močvirja kot pošastni povodni mož, preklinjaje najbolj sočne kletvice tedanjega civiliziranega sveta.

Hvaležno občinstvo je moža nagradilo s smehom in opazkami. Novinca sta le s težavo izluščila iz vse besedne zmešnjave angleščino, nemščino, italijansčino, špansčino, francosčino. Drugi, toda čisto resnični Babilon. In kakšna maškarada. Kot na pustni terek.

SELITEV INDUSTRIJE

Prva skrb sovjetskega vodstva ob nemškem napadu je bila, da bi po najboljših možnostih zaščitili svojo industrijo, saj je bilo povsem razumljivo, da se bodo nemške uničevalne sile, predvsem bombni napadi, osredotočili prav v uničenje vojaško in eksistenčno pomembnih objektov. Ze v prvih dneh so Sovjeti izgubili dve pomembni industrijski središči: Rigo in Minsk.

Ze 3. julija 1941 je Stalin napovedal politiko »opustošene dežele«, torej vse, kar je bilo mogoče, je bilo potrebno umakniti pred Nemci, vse drugo uničiti. Selitev industrije, ki so jo izvedli v Sovjetski zvezi in v drugi polovici leta 1941 in v začetku leta 1942, je primer neverjetnih organizacijskih sposobnosti, požrtvovalnosti in nadčloveških naporov, ki so bili tolikanj bolj očitni zaradi hude zime 1941/42.

Mimo zunanjih nevednosti so se pridružile še objektivne neugodnosti, ker je za preseljevanje primanjkovalo tovornih vagonov, železniško križišče Celjabsinsk je komaj zmoglo usmerjati in prepuščati številne tovorne vlake, saj podatek, da so za preselitev potrebovali milijon in pol tovornih vagonov dokazuje, kolikšen obseg je zajela ta akcija.

Od julija do novembra 1941 so preselili skupaj 1523 industrijskih objektov, med njimi 1360 velikih vojaških tovarn. V Polvolžje so preselili 226 tovarn, za Ural 667, v zahodno Sibirijo 244, v vzhodno Sibirijo 78, v Kazahstan in centralno Azijo pa 308.

Kljub tolikšnemu obsegu uspešnih preselitev pa vseeno niso mogli dosledno urešničati Stalinovega načela »opustošene dežele«.

Povojna sovjetska statistika je namreč uradno priznala, da so Nemci porušili z bombnimi napadi, topovskim ognjem ali s požigi šest milijonov stanovanjskih hiš, zaradi česar je bilo brez strehe petindvajset milijonov prebivalcev Sovjetske zveze. Na osvojenem ozemlju so poklali oziroma deloma odpeljali v zaledje sedem milijonov konj, sedemnajst milijonov goved in dvajset milijonov svinj. Prav tako so Nemci na osvojenem ozemlju zasegli še 31.850 proizvodnih podjetij, ki so jih deloma izropali, deloma pa uničili. V teh obratih je pred vojno delalo nekaj nad štiri milijone sovjetskih delavcev. Iz zaseženih podjetij so Nemci odpeljali na zahod 239.000 elektromotorjev in 175.000 orodjarskih strojev. Te številke dokazujejo, da so morali Sovjeti pri umiku pustiti razmeroma dosti svojih industrijskih objektov in prehrambnih izdelkov ter živine na zapuščenem ozemlju in niso uspeli uničiti vsega zapuščenega, kakor je narekovalo Stalinovo povelje. Vendar ostane dejstvo, da je bila celotna selitev industrije enkratno dejanje v drugi svetovni vojni, ki je v zaščiteni notranjosti Sovjetske zveze omogočila, da so začeli izdelovati vojne naprave in druge proizvode, ki so bili v vojnem času tako krvavo potrebni.

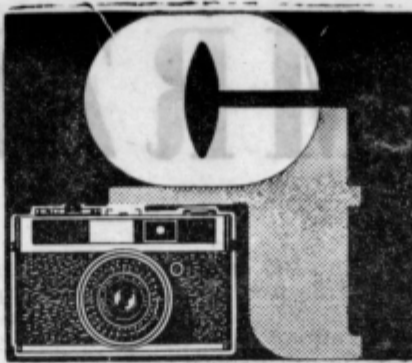
Zgovoren primer zagrizenega preseljevanja je gradnja tovarne v Sverdlovsku. Bila je zima, ko je Stalin zapovedal, da mora v štirinajstih dneh tovarna obratovati. Vlaki z opremo so bili že na poti in vse prebivalstvo, žene in moške, študenti, uradniki, trgovci in učitelji, je zbrabalo za orodje in po 13 do 15 ur kopalo v zamrzlo zemljo, od katere so se krampi odbijali kakor od jekla. Tovarnjaki so vozili gradbeni material noč in dan, ljudje so se menjavali pri delu, načrte, ki so bili zagnjeni na lesenih zabojih, je sproti zamehtaval snežni metej. V hudem mrazu se je sapa dimila iz razgretih ljudi, ki so ob svetlobi obločnic trmasto kopali, zidali, vlačili z rokami težke predmete in zmagovali.

Dvajseti dan so prispeli stroji, ki so bili za prst in več na debelo prevlečeni z ledom. Prenesli so jih v novo zgrajeni delovni hali, jih montirali in potem v prostoru zakurili, da so se stroji odtalili. Stirinajsti dan, kakor je terjala zapoved, je tovarna začela delovati. Podobne zmage je beležilo sovjetsko ljudstvo v tistem času od Saratova do Bureja, v dolžini dobrih šest tisoč kilometrov!

PRIHODNJIC: ZACETEK BITKE ZA MOSKVO.

V veliki vojaški paradi 7. novembra 1941 na Rdečem trgu v Moskvi so sodelovali številni mladi vojaki, ki so vprav zaključili pripravljalne tečaje in so odšli s parade naravnost na bojišče.

RICHARD NIXON, VETERAN REPUBLIKANSKE STRANKE V ZDA JE NE-DAVNO Z VESELJEM UGOTAVLJAL, DA REPUBLIKANCI DOBIVAJO, SAJ IMAJO 26 SVOJIH GUVERNERJEV PROTI 24 DEMOKRATSKIM. ZA JOHNSONA (NA SLIKI) JE PIKRO PRIPOMNIL, DA JE »NAJVEČJA COPATA« MED ZADNJO GENERACIJO AMERISKIH PREDSEDNIKOV.

V SOVJETSKI ZVEZI SO MODNE REVJE VSE POGOSTEJSE. V MOSKVI JE POSEBEN INSTITUT ZA LEPO OBLACENJE, A MOSKOVSKA MODA JE POSTALA ŽE POJEM ZA VES SVET, ZLSTI KAR ZADEVA KRZNA IN OBLACILA ZA ZIMO. PRED NOVIM LETOM SO V MOSKVI GOSTOVALE NEMške MANEKENKE, KI SO RADE PREDSTAVILE TUDI RUSKE MODNE KREACIJE, KOT NA PRIMER TALE LEPTICA V KOZUHU, KI SE JE DALA OVEKOVECITI PRED SIMBOLOM RUSKE ZIMSKE IDILE — TROJKO.

D'ANGELO IZ NEAPLJA ZDRAVI Z MAGIJO. TA MODERNI »CAROVNIK« NI KAK ZAKOTNI PADAR, NJEGOVIM PACIENTI SO BILI PAPEZ JANEZ XXIII, BIVA ITALIJANSKA KRALJICA MARIJA JOSE IN MNOGE DRUGE PROMINENTNE OSEBNOSTI. NA SLIKI GA VIDIMO KAKO Z MAGIJO ZDRAVI BOLNE NOGE LILLI S., RIMSKI BALETKI, KI BAJE SPET PLESE, CEPRAV JE HODILA OB PALICI. (NA SLIKI SPODAJ)

TO EDINSTVENO FOTOGRAFIJO ZEMLJE Z VISINE 38 KILOMETROV JE POSNELA AVTOMATSKA KAMERA NA AMERISKEM SATELITU »ATS«. NA SLIKI RAZLOČNO VIDIMO ZEMLJO KOT KROGLO. BELE LISE SO OBLAKI, CRNE KOPNA IN MORJA.

PARIZANKA MARIE JOSE NAT JE ZENA, KI NAJ BI BILA PO NASMEHU NAJBOLJ PODOBNA MONA LISI, SLAVNI ZENI Z LEONARDOVE SLIKE. TODA MARIE NUT JE IGRALKA, KI IGRA PRETEŽNO V KRIMINALKAH, PA SE JE JE PRIJELO NIC KAJ ROMANTICNO IME — »ROPARSKA NEVESTA«. PRAVKAR SNEMA FILM, V KATEREM KRADE DRAGULJE PO AZURNI OBALI.

SE JE JANEZ NEPOMUK NAVELICAL POPLAV?

Dolga leta je laški Janez Nepomuk nemo strmel čez Savinjo in si tiščal prst na usta. Hudomušni Laščani pravijo, da zato, da bi mu ne ušlo in bi povedal, koliko dolgov ima laška občina. Da ne bo hude krvi; domislila je še iz prejšnje Jugoslavije.

Nekaj tednov po poplavi sem slučajno pogledal njegovo hišico — bila je prazna. Mislim sem si, Nepomuk se je navelical grozečih vod in v skrbi, da bi se ne nalezel revme, poiskal bolj suho stanovanje. Mimogrede povedano; leta 1933 mu je zares zmočilo noge... No, pa je le prišlo na dan, da Janez že leta ne »stanuje« več v hišici pri mostu, ki je bilo vse od izgradnje savinjskega mostu v Celju najlepši most čez Savinjo od izvira do izliva. Janez je našel svoje zatočišče v laškem muzeju. Ker pa sta oba, Janez in kapelica zgodovinska spomenika, so Laščani zdaj na boljšem — imajo dva zgodovinska spomenika, iz prejšnjega enega. Odlično, zadevo bi bilo treba patentirati.

MAGICNI KVADRAT

Vodoravno in navpično:
1. pojav pri nevihti, 2. ameriški lovec puščavin, 3. slavni francoski pisatelj tragedij, sodobnik Molléra (Jean, 1639-1699), 4. posnemavec v umetnosti, 5. nedelaven element, 6. ribiško mesto na skrajnem koncu Južne Amerike (Punta).

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. pariški okraj, kjer so številna zabavišča, 10. eden izmed švicarskih kantonov, 11. trd kamen, zrnaste strukture, s katerim oblagamo zgradbe, 12. sozvočje končnih glasov v stihih, 14. zelo prometna reka v Nemčiji in Češkoslovaški, 15. alkaloid,

ki se nahaja v kavi ter učinkuje na srce in stimulira živčni sistem, 18. krasen, 19. pesniška oblika, v kateri se naslednji stih ali stavek začneja z isto besedo, s katero se je prejšnji končal.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10			X	11				
12		13	X	X	X	14		
15				16	17	X	18	
19								

Navpično: 1. górska cvetlica, 2. velikan in lovec; tudi ozvezdje, 3. gozdna vila iz starogréške mitologije, 4. kemični znak za element magnezij, 5. ploskovna mera, 6. oranje, or, 7. klada za sekanje drv, 8. rastlina, katere drobne sadove lahko vkuhamo deloma iz njih vino, želeje in likerje, 9. del kolesarske dirke, 13. starogrški rapsod, 16. enaka samoglasnika, 17. kemični znak za element plutonij.

REBUS

1	2	3	4	5	6